یوه خبره درته وکم ؟

(ناول)

لیکوال: نصیر احمد احمدي

۱۳۹۱ ل کال

www.ketabtoon.net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	يوه خبره درته وکم؟
ليکوال :	نصيراحمد احمدي
د ليکوال د تليفون شمېره:	۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
ايميل	nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
خپرندوی:	مومند خپرندويه ټولنه، جلاباد
د پښتې ډېزاين	فريد احمد يوسفزی
کمپوز	نصير احمد احمدي
دپښتی انځور	نصير احمد احمدي
چاپ کال:	۱۳۹۱ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالی

ګران وطن افغانستان ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

تياره وه. سړي ګړندي ګامونه اخيستل. له کلي ووت. شمال لور ته پراخه دښته په مخه ورغله. دښته او اسمان ، دواړه يولاس تک تور وو ، يواځې رڼو ستورو سره جلا کول.

سړي يوه شېبه مزل وکړ ، ځای ځای به په واوره وخوت ، له بوټونو به يې کرښنده اواز پورته شو ، نور هيڅ هم نه اورېدل کېدل. کله کله به يې د شغالانو انګولا په زړه ننوته.

پاو ووت. ستورو دومره رڼا کوله چې سړی د کارېز د سپرغې (ځاه) پر سر د لرګي لوی ځرخ ته ودروي.

سړي ځرخ تاو کړ. غنجا شوه. ده څه نه ليدل ، خو په دې پوهېده چې پر ځرخ د تاو شوي پړي سر ، لاندې سپرغي ته کښته کېږي.

شېبه وروسته يې پړي ته ټکان ورکړ. لاندې د اوبو چړپا شوه ، پړی د کاريز تل ته رسيدلی و.

سړي بوټونه وايستل. د پړي پورتنی برخه يې پر ځرخ تاو کړه. پړی يې ونيو ، پر لاسونو يې زور راووست. پښې يې سپرغې ته ور وغزولې ، په هوا کې ځوړند پاتې شو.

سړي موټ ــ موټ پړی خوشې کاوه. دی لاندې روان و ، شېبه وروسته يې پر لوڅو پښو سړې اوبه ور واوښتې.

سړي د خپل پنډ کوټ جيب ته لاس کړ. لاس يې راويست ، د لاسي بټۍ سپينه رڼا په رڼو ، روانو اوبو ولګېده.

کړوپ شو. په اوبو کې مخ پورته لاړ. خولې يې د کارېز د تونل له پاسنۍ برخې ورې لوټې رابېلې کړې. ورمېږ يې لندو خاور ونيو.

ده په احتياط ګامونه اخيستل ، ځای ځای به اوبه ژورې شوې. پر ځنګنو به يې راواوښتې. بيرته به ښېديو ته ټيټې شوې. دی ورو ورو مخکې ته. کله کله به سپينه رڼا د اوبو ځاځکو ته سيخه شوه. ځاځکي د کارېزه د تونل له پورتنيو لندو ختوڅخه را ځڅېدل.

يو ځای ودرېد. د مور خبرې لړزه پرې راوسته.

((شېرمامده زويه! پام کوه! کارېزونه درانه دي ، پټې بلاوې دي خدای پټې لري.))

ناڅاپه يې چيغه کړه! ښی پښې ته يې ټکان ورکړ ، اوبه وچړپېدې ، د بټۍ په رڼا کې يو غټ ماهی پورته روان و.

سړي وخندل ، زړه يې سره راټول کړ ، په زوټه (زوره) يې وويل:

ــهيڅ هم نه شته! هيڅ هم نشته ، هيڅ...

د ې خبرې د کارېز په تونل کې انګازې خپرې کړې ، خو دی پوهېده چې پر تندي يې مړې خولې راماتې دي.

يو دم يې خوسا بوی پر سپږمو ننوت. بوی ډېر شو ، په کارېزه کې د خرابې شوې غوښې بوی ته.

دوه ــ درې ګامه ليرې ، په اوبو کې چړپا شوه. رڼا پر هماغه ځای ولوېده ، له رڼو اوبو د غوټه ماهيانو شاهپرونه راوتلي وو ، اوبه يې خيرلې ، مخ پورته روان ول.

سړي پزې ته لاس ونيو ، ور مخته شو. يو ځوان ځوړند سر ناست و. اوبه يې پر غزيدلو ورنو رواني وې ، ملا يې د کارېزه پر دېوال پورې نښتې وه ، تر غاړې يې نری نايلوني پړی تاو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي ورو د هغه کيڼ لاس له اوبو راپورته کړ ، پر ګوتو يې دوې غټې ګوتمۍ ښکارېدلې ، ګوتميو ژېړه رڼا کوله. سړي په بېړه ګوتمۍ راويستلې ، لاس يې پرېښود. جسد ړنګ شو ، له اوبو چرمي بټوه راووته ، بوی تېز شو ، تونل د کانګو او استفراق غبر ونيو ، سړي وګرځول ، بټوه يې د اوبو له سره ورپورته کړه. اوبه پاش شوې ، ده مخ کښته ګړندي ګامونه واخيستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

په عمر پخې ښځې وويل:

__شېر مامده زويه! سره غرمه دې کړه!

کوم غږ يې وانه ورېد

ښځې د برستن پيڅکه وښويوله ، وړې کښوړنې سترګې يې رډې راوختې.

د پراته سړي سترګې پټې وې ، په يکه ککرۍ پورې نښتي تار تار وېښته يې لانده ښکارېدل. پر لمر وهلي تور تندي يې خاڅکي__خاڅکي خوله پرته وه. ده په تيزۍ سره ساه اخيسته ، ارتې ، غټې سپږمې يې کښته پورته کېدې

ښځې په بېړه د هغه پلنې اوږې ته ټکان ورکړ ، د سړي زګېروی شو ، پر اړخ راواوښت ، د ورمېږ له لندو پيچلو وېښتو يې د خولو تروش بوی پورته شو.

ښځې د سړي پر غاړه ګوتې کېښودې ، ګوتو يې لوند تودوالی احساس کړ.

ښځه په بيړه ولاړه شوه. په دالان کې يې خړ ديوال ته ولاړ ګړی کوږ کړ ، پر نکلي جام اوبه را واوښتې.

بېرته راغله ، شېبه وروسته د سړي پر تندي لنده ټوټه پرته وه. سړي تېزه تېزه ساه وهله.

ښځې ورو وويل:

__شېرمامده زويه! څنګه يې ؟

کړپ شو. لس__يولس کلن هلک د کوټې په وره کې ودرېد ، په خوشالی يې وويل:

__لا لا! په ډب کې هيلۍ ناستې دي.

يو دم يې شونډې وځړېدې ، ورغی ، د ښځې تر څنګ خواشينی کېناست ، سړي ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

__تبه يې ده ؟

ښځه ولاړه شوه ، په کونج کې د ايښې زاړه لرګين صندوق پله يې پورته کړه. هلک ته يې د لسو روپو نوټ ونيو ، ورو يې وويل:

__د کلي له دوکانه د تبې ګولۍ راوړه.

د هلک په جيب کې پرتې مردکۍ وټکېدې ، په منډه له کوټې ووت.

ښځې د سړي د تندي ټوټه بدله کړه ، سړي خپلې وړې سترګې رڼې کړې ، پترې نيولې خړې شونډې يې وخوځېدې ، په زګيروي يې وويل:

__څه وخت ده ؟

ښځې د وړې کړکۍ خيرنه پرده پورې وهله ، سړي خپلو سترګو ته لاس ونيو ، په غوسه يې وويل:

__لمر د سرای (حويلۍ) مينځ ته رارسيدلی.

ښځې په خواره خوله وويل:

__تبه دې وه ، نه مې شوای راپورته کولی.

د سړي تندي ګونځې پيداکړې:

__ادې! زه بايد کارېز وکېندم.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__نور کليوال هم شته!

سړي سره سا ويسته ، ورو يې وويل:

__دوه نيم سوه اوغانۍ (افغانۍ) مې له ګوتو ووتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګ ته ایښې بدنۍ یې ورپورته کړه. دوه__ درې غوړپه اوبه یې تر ستوني تېرې کړې ، ناڅاپه یې وټوخل ، کانګو واخیست. مور یې په بیړه ولاړه شوه. چلمچي یې راووړ. سړي خپله خوله پکې ونیوله. ویې نه ګرځول.
ببرته ستوني ستغ پرېووت. ورو یې وویل:
__دا اوبه مو له کوم ځایه راوړې ؟
مور یې په حیرانۍ ورته وکتل شونډې یې وخوځېدې:
__له کارېزه!
سړي ورمېږ کوږ کړ ، په چلمچي کې یې خوړ وهل.
ښځې چلمچي د باندې ویست.
سړي په خپله خوله د بړستن پېڅکه تېره کړه. تر بالښت لاندې یې لاس ننه ایست. سترګو ته یې دوې د سرو زرو ګوتمۍ ودرېدې. شنه غمي پکې ټومبلې ول.
د دروازې کړپ شو. سړي په بیړه ګوتمۍ تر بالښت لاندې کړې. ښځه راغله ، پر پلاستیکي فرش یې توره چایجوشه کېښوده.
سړي چایجوشې ته وکتل ، له څوښکي یې مړ تاو راووت. ویې ویل:
__له کارېزه اوبه مه راوړې.!
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
سړی وارخطا شو:
__ما ، ما ویل چې کارېز پاکیږي. اوبه به یې خړې وي.
ښځې وخندل ، د خپل خیرن ټکري پیڅکه یې د پیالې پر ژۍ تېره کړه. ورو یې وویل:
__کارېز ته مازدیګر ناوخته لاړم ، خړه ناسته وه. پاکې ، سوتره ، رڼې اوبه دي.
هلک کوټې ته ورننوت ، ورور ته یې وکتل ، تندی یې ورین شو. په خوشالي یې وویل:
__لالا! تبه دې ښه شوه!!!
سړی غلی و. .
هلک وویل:
__وېرېدلی یې ، شونډه دې وتلې ده.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
__ګولۍ دې راوړې ؟
هلک یو پاکټ ګولۍ په غولي کېښودې. ببرته یې سړي ته وکتل ، په خوند یې وویل:
__لالا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.
د ښځې شونډې وخوځېدې:
__باز مامده! ورور دې ناروغه دی! مه یې پاذابوه.
هلک غلی شو ، شېبه وروسته یې د خواست په ژبه وویل:
__زه به یې وولم.
سړي مړاوي وخندل:
__نه! په ټوپک به ژوبل شې.
__نه ژوبلېږم. زده مې ده ، غټې هیلۍ دي.
ښځه په خبره کې ورولوېده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــغوا تړې ده.
هلک د بسترې پر سر پراته ښکاري ټوپک ته وکتل ، ولاړ شو ، وره ته لا نه و رسيدلی چې سړي پسې ورغږ کړ:
ــکارېزه ته يې مه بيايه!
ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.
سړي وويل:
ــاوبه د جومات له بمبې ورته راوړه!
ښځې له تورو چايو ډکه پياله د سړي تر خنګ کېښوده. ورو يې وويل:
ــدا پسې وخوره!
سړي هغې ته وکتل ، په تور غروي کې يې سپينه ګولۍ ښکارېدله.
سړي ګولۍ ور واخيسته ، خولې ته يې واچوله ، ويې ټوخل ګولۍ يې په ستونې کې وچه ودرېده. .
ښځې وويل:
د چايو غوړپ پسې وکه!
ــنه ! نه يې څښم.
ښځې دسترخوان پرانيست ، څو نرې پاستې پکې پراته ول. سړي د پاستې څنډه ور پرې کړه ، ويې ژدويله ، ګولۍ له ډوډۍ سره يو ځای له ستونې تېره شوه.
ښځې بله پياله ډکه کړه. سړي په بيړه وويل:
ــدا چای د څښلو نه دی .
ښځې په حيرانۍ ورته وکتل. پياله يې شونډو ته ور وړه.
د سړي تندي ګونځې پيدا کړې:
ــاوف! څنګه درته ووايم ، د کارېزه اوبه مرداري دي.
د دروازې کړپ شو. هلک په ستړي غږ وويل:
په کارېز کې يې مړی وموند.
پياله کړه شوه ، ښځې ټوپ کړل ، اوړه يې وسوځېده ، په بيړه له کوټې ووته.
سړی نيغ کېناست ، بالښت يې ليرې کړ ، دوې ګوتمۍ او چرمې بټوه يې ور واخيستل ، بټوه يې پرانيسته ، څو خړ نوټونه پکې ښکارېدل ، ويې نه پېژاندل ، نوټونه لانده ول. سړی په منډه له کوټې ووت ، ګوتمۍ يې جيب ته واچولې ، بټوه يې هم ديوال ته نږدې لمر ته تر ايښودل شويو وچو وښو لاندې کړه. په بېړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳)

شېرمحمد ساه نیولی سپرغي ته ورسېد ، ډله کلیوال راټول ول ، لویانو سپرغي ته کتل ، ماشومان هم د لویانو تر مینځ په داسې چولو پسې ګرځېدل چې له هغه ځایه سپرغه ور مالومه شي. شېبه وروسته د څرخ د تاوېدو غږ شو ، مخکې ولاړو خلکو خپلو پزو ته څادرونه ونیول ، ډله شا ته شوه ، دوو پیاوړو کلیوالو پرې ته لاس ور وغځاوه ، سلامت جسد یې راویست.

له بویه تپکه نه کېده. جسد یې سپرغي ته نږدې پر خړه ځمکه پرېښست ، غاړې ته ورلوېدلی پړی یې خلاص کړ ، د مړي ځنګنونه شخ پاتې وو.

شېرمحمد په خړه ځمکه کېناست ، کلي ته یې وکتل ، د خړو کورونو بامونه تور ، شنه او زرغونه ښکارېدل ، له ښځو ډک ول ، د دیوالونو سیورو ته واوره پرته وه.

تر ځنګ یې یو څادر ولوېد. یو ډنګر سړی پر څادر کېناست. ورو یې وویل:

ــ موړ له همدې کاریزه اوبه څښلې!

شېرمحمد غلی و.

سړي وویل:

ــماته خو دا مړی د ډېر وخت ښکاري. بوی یې کړی ، د پښو ګوتې یې شړېدلې دي ، داسې لکه ماهیانو چې خوړلې وي.

سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

ــوه هلکه! روغ نه ښکارې!

شېرمحمد د خپل پټکي شمله په خپله لنده ، توره ټنډه تېره کړه. وچې شونډې یې وخوځېدې:

ــتبه مې ده.

یو غږ واورېدل شو:

ــخه نشته!

دواړو جسد ته وکتل ، یو کلیوال د مړي جیبونه لټول.

بل وویل:

ــجیبونه یې خالي دی ، کوم کاغذ ماغذ نشته ، پېژندلای یې نه شو.

یو بل کلیوال راغی ، پایڅې یې لندې وې ، له لاسونو څخه یې سوړ بوی لتېده.

پر څادر ناست کلیوال وویل:

ــځنګه مو پیدا کړ ؟

نوی راغلي سړي وټوخل ، شونډې یې وخوځېدې:

ــنن زما وار و ،ساعت مخکې کاریز ته ورکښته شوم ، خوسا بوی و ، پورته لاړم ، مړی مې ولید.

نوی راغلی سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

ــتېر مازدیګر خو ته کاریزه ته ورکښته شوې ، پام دې نه شو ؟

شېرمحمد د (نه) په ښه سر وخوځاوه.

هماغه سړي وویل:

ــسپېرمې خو دې غټې دې ، بوی یې نه درته ؟

شېرمحمد په غوسه ورته وکتل. دواړه کلیوال موسک ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٤)

شېرمحمد په چوتره کې لمر ته ناست و ، ګوتمۍ یې سره اړولې ، بټوه یې په لمن کې پرته وه. د مور غږ یې واورېد:

__بالبنت دروړم.

شېرمحمد څه ونه ویل. هماغسې یې ګوتمیو ته کتل.

درب شو ، بالبنت ولوېد ، له پلاستیکي فرشه مړې خاورې پورته شوې. سړي په بیړه د لاس ګوتې سره وروستې.

ښځې وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

ځواب یې وانه ورېد.

ښځې په حیرانۍ خپل زوی ته وکتل. په زوته یې وویل:

__تبه دې ښنګه شوه ؟

شېرمحمد ټکان وخوړ:

__څه ؟

__تبه دې ښنګه شوه ؟

__بد نه یم ، پیتاوی ښه راباندې ولګېد.

ښځه د هغه تر ښنګ کېناسته ، شېرمحمد پښې ور ټولې کړې ، پر بټوه د اوږدې لمنې پیڅکه پرېوته.

ښځې په خواشینۍ وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

__نه! هیچا هم نه پیژانده ، خراب شوی و ، د کلي په هدیره کې مو امانت خاورو ته وسپاره.

ښځې وویل:

__له سهاره دې څه نه دي خوړلي ، چای درته راوړم ، د ښاه اوبه دي ، له جوماته مې راوړې

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

ښځه ولاړه شوه ، د خړو کتار کوټو خواته یې ګام واخیست ، یودم ودرېده ، زوی ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

__ته پوهېدې چې په کاریزه کې مړی دی.

د سړي ژبه بنده شوه:

__نه ، زه ، زه

ښځې وویل:

__سهار دې د اوبو په ښنبلو زړه راډکېده ، د چایو پیالې ته دې هم خوله ور نه وړه ، ویل دې چې د کارېزه اوبه مردارې دي. له کومه پوه شوې ؟

شېرمحمد ته غوسه ورغله:

__چای راوړې که نه ؟

ښځه دالان ته ننوته.

شېرمحمد بټوه پرانیسته ، یوځړ نوټ یې راویست ، پردی و ، نه یې پیژانده ، په بیړه یې په بټوه کې پراته نور نمجن نوټونه وشمېرل ، لس دانې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیالو کړپ شو ، نوټونه یې ژر په بټوه کې کېښودل ، د دالانه وره ته یې سترګې ور واړولې ، څوک نه و.
بیرته یې بټوه پرانیسته ، د بټوې یوې خانې څنځیر درلود ، کش یې کړ ، په پلاستیک کې بنده سپینه ، نمجنه پاڼه راوخته.
د دالان د وره غنجې شو ، بټوه او پاڼه ، دواړه یې تر ورانه لاندې کړل.
ښځې دوې پیالې له چایو ډکې کړې. د انګړ لرګینه دروازه خلاصه شوه. مور او زوی دواړو ورته وکتل ، یوه پیغله وه ، سره او سپینه ښکارېدله ، ټکرۍ یې پر مخ ور کش کړ ، لیرې ودرېده ، په زوټه یې وویل:
__تروري! میلمانه لرو ، یوه__ دوې چکۍ ګوره پور راکه!
ښځه دالان ته ننوته. شېرمحمد غولي ته کتل ، نجلۍ دروازې ته نېږدې ولاړه وه. شېبه وروسته له دوو چکیو ګوړې سره له انګړه ووته.
ښځه بیرته د خپل زوی تر څنګ کېناسته ، په خوند یې وویل:
__ودې پېژانده ، سینځله وه ، د ګاونډې لور.
شېرمحمد غلی و.
ښځې سوړ اسویلی ویست ، له شنو چایو ډکې پیالې ته یې وکتل ، وچې شونډې یې وخوځېدې:
__هی ، هی ، تشه لاسه ،   ته مې دښمن یې. که مې ولور په وس پوره وای ، همدا اوس مې دا نجلۍ درته غوښته. کم نه یې ، د خلقیانو د پاچاهۍ په اول کال پیدا شوې ، تر دېرشو اوړې! .
شېرمحمد د چایو غوړپ وکړ ، ورو یې وویل:
__باز مامد چیرې دی ؟
ښځې پیالې ته وچې سترګې نیولې وې.
سړې خپله خبره تکرار کړه!
__باز مامد چیرې دی ؟
ښځې له ځان سره وویل:
__ښه نجلۍ ده. روپۍ نشته ، خدایکه یې نه هم راته کړې وای.
سړې جیب ته لاس کړ ، د نصوارو ډبلی یې راویست ، مخ ته یې ونیو ، په کرده اینه کې پلنه اوږده پزه ، ارته سپېرمې ، وږې ، ننوتې سترګې او اوږدې سپېرې شونډې ښکارېدلې.
یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل ، ورو یې وویل:
__نن د کارېزه کار پاتې شو.
ښځې هماغسې پیالې ته کتل...
سړې بټوه او کاغذ په جیب کې واچول ، په زوټه یې وویل:
__ادې! ګوتمۍ مو په څو خرڅه کړه ؟
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
شېرمحمد وویل:
__په یاد دې دي ؟ ...
غلی شو ، نصوار یې تر چوترې لاندې تو کړل.
ښځې وویل:
__کومه ګوتمۍ ؟
هماغه چې د بازمامد د علاج له پاره مو خرڅه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې وخندل:

_هغه خو پخوانۍ خبره ده ، باز مامد ورور دي خاپوړي کولې ، نه مې په زړه کيږي. خدای دې وبخښي ، پلار دې خرڅه کړه.

غوا رمباړه کړه ، شېرمحمد ور وکتل ، اخوره ته د ولاړې ژيړې غوا مخکينۍ پښې په پړي کې بندې وې. ورغی ، د غوا په پښو کې تاو شوی پړی يې خلاص کړ ، د اخوره په وچو وښو کې سره چرګه ګرځېدله ، لوټه يې پسې وويشته ، چرګې منډه کړه ، سرې ببرته پر چوتره کېناست. ښځې په حيرانۍ وويل:

_ولې دې ګوتمۍ ياده کړه ؟

_هيڅ ، هسې په زړه کې راتېره شوه. بازمامد چيرې دی ؟

_خدای خبر! بيا به د کلي له ماشومانو سره مردکۍ کوي.

شېرمحمد ولاړ شو ، کوټې ته لاړ ، کله چې ببرته په چوتره کې ودرېد ، لونګۍ يې تړلې وه ، پر اوږه يې خړ ، خيرن څادر پروت و.

ښځې وويل:

_چېرته ځې ؟

_د ولسوالۍ بازار ته . کار لرم ، سودا خو به نه وي په کار ؟

ښځې څه ونه ويل ، سرې په بيړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

د ماسپښين سيوري ږنګ ول ، شېرمحمد ستړی ستومانه د يوې ويالې تر څنګ کېناست. پټکی يې ليرې کړ ، سپينه پکه ککرۍ او تور تندی يې نرۍ کمرنګه خړې ليکې سره بيل کړې ول.

شېرمحمد مخ ته دوه_ درې لپې سړې اوبه ور واچولې ، اوبه وڅښېدې ، رانه ښاخکې يې په تار تار مونډۍ توره ږيره کې ننوتل.

د اوبو چرپا شوه ، شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. ژيړه غوا په لغړو نيالګيو کې ولاړه وه. تور اوربوز يې د لښتې په روانو رڼو اوبو کې پټ و.

سړې شاوخوا وکتل ، په زوته يې وويل:

_بازمامده!

مخامخ د چنار له ګېو بې پاڼو ونو غبر را ووت:

_دا دی ، درغلم.

شېرمحمد د لښتي پر ژی پر يوه هواره ډبره کېناست ، کلې ته يې وکتل. د څو کورونو له دود کشونو شخه توري لوخړې پورته کېدلې. لوګي د ليرې پراته غره تر سپينو څوکو هسک ول.

باز محمد وويل:

_لالا! څه وايې ؟

شېرمحمد ور وکتل. هلک د ويالې بلې خواته ولاړ و ، واوره يې خوړه ، په غاړه پورې يې سره لينده ځوړنده وه.

سړي وويل:

_غوا دې ولې راوستې ؟

د هلک وړې تورې سترګې وځلېدې:

_لالا ، تر ونو لاندې نوې واښه رابوتيدلې دي ، ما وليدل ، غوا يې ډېر ښه خورې.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

_ سيورو ته واورې پرتې دي. د مالونو د پيايلو وخت لا پاتې دی.

باز محمدهماغسې په خوند وويل:

_لالا ، چتکې راغلې ، په يوه مې وار وکه ، لينده خرابه ده ، خدايکه روغ رانه تللی وای.

شېرمحمد وخندل ، ورو يې وويل:

_ څپلۍ مې درته راوړې.

هلک ټوپ کړل ، د ښی پښې زړه ، شکېدلې کلوشه يې د ويالې په ژۍ ولګېده ، خړې اوبه باد شوې ، په بيره يې پر ځمکه پروت څادر پرانيست ، پلاستيکي څپلۍ يې په پښو کړې ، په خوند يې وويل:

_ بندونه هم لري ، ګرانه وې ؟

شېرمحمد وخندل:

_سل اوغانۍ مې درباندې مصرف کړې.

هلک په خبره کې ورولوېد:

_تر اوسه لا ختې دي ، و به يې ساتم.

شېرمحمد ټرل شوی پټکی پر سر کېښود ، څادر يې ور واخيست ، ولاړ شو ، ورو يې وويل:

_کورته ځم ، له بازاره پياده راغلم ، ستړی يم.

هلک په بيره څپلۍ وايستلې. ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلالا! دا څپلۍ هم درسره یوسه ، په ختو نه شي.

سړی بیرته کېناست. ویې پوښتل:

ـــلس وارې ، څلور نیم زره څو کیږي ؟

ـــولې ؟

ـــپه ولي پسې یې مه ګرځه! څو کیږي ؟

هلک خپلې چاودې ګوتې وشمیرلې ، یو ، دوه ، درې...فکر یوووړ ، یو دم یې وویل:

ـــدیرش زره.

د شېرمحمد د تندي ګونځې ژورې شوې:

ـــخه چتیاټ وایي ، څو ورځې وروسته به پنځم ته ځې.

هلک ځمکې ته کتل.

شېرمحمد وویل:

ـــما مکتب نه دی ویلی ، خو دومره پوهیږم چې لس وارې څلورنیم زره ، تر دېرشو زرو اوړي. ، خو ته...

هلک یوځل لوڅې پښې منډه کړه ، شېرمحمد پسې وکتل ، غوا په نویو راختلو غنمو کې ولاړه وه. سړي څپلۍ په څادر کې واچولې ، زړو په ختو لړلو کلوشو وازې خولې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦)

شېرمحمد په خوند ګوتي وختېلي ، باز محمد ته يې وکتل ، څراغ ته نږدې ناست و ، څپلۍ يې په لاس کې وې.

سړي وويل:

__ژر موړ شوې ؟

هلک هماغسې خپلو څپليو ته کتل.

زړې ښځې وويل:

__له شکنې (پياوې) سره يې نه ده جوړه.

شېرمحمد له کاسې لنده ډوډۍ ورپورته کړه. په ډکه خوله يې وويل:

__خوند يې ښه دی ، الوګان هم لري ، نور څه غواړې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ښځې وپوښتل:

__تبه دې ده ؟

__نه!

__تندی دې خولې دی.

شېرمحمد وخندل:

__ادې! اوس هوا توده شوې ، په تاوخانه پسې دومره اور مه بلوه!

ښځې وويل:

__کاسه ليرې کم.

شېرمحمد بالښت ته ور وښوېد. ښځې کاسه او دسترخوان دالان ته ويستل ، کله چې بېرته راغله ، باز محمد د خپل ورور په لاسونو اوبه ور اچولې. چليمچي تر نيمايي ډک و.

شببه وروسته د ټولو مخې ته له چايو ډکې پيالې ايښې وې ، د څراغ رڼا لړزېدله ، خړ ديوالونه تورو سيورو نيولي ول.

باز محمد وويل:

__لالا! له خانګل سره مې وخوړل.

شېرمحمد مخ ور واړاوه.

هلک وويل:

__د خانجان کاکا زوی يادوم.

مور يې په خبره کې ورولوېده:

__جنګ مه کوه!

باز محمد ته غوسه ورغله:

__لا لا يې په بد نوم ياداوه.

شېرمحمد وخندل:

__ څه يې ويل ؟

هلک وارخطا شو ، سر يې وځړېد.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــڅه یې ویل ؟
هلک غلی و.
مور یې وویل:
ــخبره تر پایه کوه!
باز محمد هماغسې څمکې ته کتل ، ورو یې وویل:
ــغوا یې په ډبره وویشته ، ویل یې چې د شېرمامد غوندې مخ یې دی ، هماغسې سپرمې لري.
د شېرمحمد خندا زور ونیو.
مور ته یې غوسه ورغله:
ــ مرداري سترګې یې دي ، نور مه ورسره ګرځه!
ښځې په غولي پراته پنډ کوت ته وکتل ، بیځایه ورته ښکاره شو ، ور وایې خیست.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــڅه کوې ؟
ــهیڅ! پورته ، پرمیخ یې راځړوم.
یودم. شنه نوټونه لاندې ولوېدل.
شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، نوټونه یې له څمکې راپورته کړل ، کوټ یې ور واخیست ، نوټونه یې د کوټ په جیب کې کېښودل.
ښځې په حیرانی وویل:
ــ دومره ډېرې روپۍ ؟
د سرې ژبه بنده شوه:
ــدا ، دا ، دا مې
د هلک غږ یې واورېد:
ــدا هم له کوټه را ولوېده.
مور او زوی دواړو ورته وکتل ، د هلک د لاس پر غروي ژېړه کوتمۍ پرته وه ، د کوتمۍ په شنه غمې کې د څراغ رڼا ښکارېدله.
ښځې کوتمۍ ور واخیسته.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــپیدا مې کړه.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ــکوچینۍ نه یم.
ــباور وکه ، پیدا مې کړه!
ــپیسې دې هم پیداکړې ؟
شېرمحمد غلی شو.
ښځې وویل:
ــسپین راته وایه!
سړې خپل ورور ته سترګې ور واړولې ، بازمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
شېرمحمد یوه شیبه غلی و ، بیا یې ورو وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــګوتمۍ مې په کارېز کې د مړي له ګوتو راویستې ، پیسې هم د هغه دي.
د مور او کوچیني سترګې زړې راوختې.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل:
ــدا پرونۍ خبره ده. د کارېزه د کیندلو وروستی نوبت زما و ، ډېر وخت مې خته په بوکو کې واچوله ، هماغسې په اوبو کې مخکې تلم. ، بد بوی راغی ، نږدې ورغلم ، یو مړی و ، غوښتل مې چې نور کارېز کن هم خبر کړم ، خو د مړي په ګوتو کې مې دوې ګوتمۍ ولېدې ، ځان مې غلی ونیو ، وخت نه و ، هماغسې مې پرېښود ، ماخستن ناوخته له کوره ووتم. کارېز ته ورکښته شوم ، له ګوتمیو سره مې بټوه هم راواخیسته.
شېرمحمد غلی شو. د مور او ورور سترګې یې زړې راختلې وې...
سړي وویل:
ــټول لس نوټه دي ، نن مې یو نوټ په بازار کې مات کړ ، څلورنیم زره اوغانۍ شوې. دوکاندار ویل چې ډالر دي.
د ښځې سر وځړېد. سلګۍ یې شوې ، په غریو کې یې وویل:
ــتر اوسه دې مردار خوړلي دي ؟
شېرمحمد ته غوسه ورغله!
ــ بل یوه ور اخیستې.
بازمحمد په وېره وویل:
ملا صیب ویل چې حرام
شېرمحمد چیغه کړه!
ــچپ!
د هلک له لاسه څپلۍ ولوېدې.
ښځې په غریو کې وویل:
ــغریب به یو ، خو دومره بې غیرته نه یو چې د مړو مال ته تمه ولرو.
شېرمحمد هماغسې ځمکې ته کتل.
ښځې وویل:
ــد مړي کور پیدا که!
بازمحمد په خبره کې ورولوېد:
ــادې! هیچا هم نه پېژانده.
شېرمحمد کوټ ته لاس ور وغزاوه ، بټوه یې راویسته ، په پلاستیک کې ایښی کاغذ یې هلک ته ونیو.
باز محمد په حیرانۍ ورته کتل...
شېرمحمد وویل:
ــتذکره یې ده ، ویې لوله. ځای به یې لیکلی وي.
هلک څراغ ته ورنږدې شو. کاغذ یې پرانیست ، کوچیني عکس ته یې وکتل. ښکلی ځوان و ، ږیره یې نه وه ، اوږدې توري څنې یې درلودې.
هلک توري سره وجنګول:
ن ، و ، م نوم : ګل ، ګلاب
د پلا ، ر ، د پلار نوم : تواب ، تواب شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه نوم

هلک په ماته ، ګوډه ژبه په پاڼه کې لیکلي توري ولوستل. دزېړیدو نېټه ، کلی ، ولسوالي... هر څه لیکلي ول.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

__کور به یې پیدا کړي ؟

د سړي شونډې وخوځېدې:

__هو ، کلی یې رامالوم دی ، یوه ورځ پیاده مزل غواړي ، خو کلیوال به څه وایي چې له مړي یې غلا وکړه!

ښځه په خبره کې ور ولوېده!

__که په خپله ډول ونه وهې ، هغوی نه خبرېږي! سهار لاړ شه ، امانت ور ورسپاره ، بله ورځ بیرته رارسیدی شې.

د سړي سر وځړېد.

ښځې هلک ته وکتل. په غوسه یې وویل:

__چا ته دې تر خولې ونه وځې!

شېرمحمد وویل:

__سل اوغانۍ کمې دي.

هلک څپلیو ته وکتل.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__ په صندوق کې به دومره څه وي چې بېرته یې پوره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

شېرمحمد په سپېدو کې له کوره ووت ، له دښتې تېر شو ، پرغونډيو واوښت ، مازديګر قضا سترى ستومانه يوه کوچيني کلي ته ورسېد. کلى په يوه خړه دره کې پروت و ، شاوخوا يې هسکې غونډۍ ولاړې وې. لاندې خړ کورو نه ښکارېدل ، څنډې ته څپانده سيند روان و ، له سپينو ځګونو تورې غټې تيږې راوتلې وې.

شېرمحمد له يوه ماشوم سره ودرېد. هلک د غونډۍ په لمنه کې ګوښې ولاړې کلا ته ګوته ونيوله.

شېرمحمد په نرى لار روان شو ، د لارې دواړو غاړو ته پټي ول ، غنم تر لويشتې ټيټ ښکارېدل ، پر پولو د چنار سپېرې ونې ولاړې وې.

شېرمحمد کلا ته ورسېد ، د لرګيني لويې دروازې يوه پله خلاصه وه ، د کلا په مينځ کې ډېران ښکارېده ، سرې او تورې چرګې په وچو خوشايو کې ګرځېدې ، شو غواوې کتار ، اخورونو ته ولاړې وې.

شېرمحمد يوه وړه تيږه له ځمکې ور پورته کړه. دروازې ته ورنږدې شو ، يودم له دروازې يو برګ کوچينى سخوندر راووت ، سرى لار ورکړه ، سخوندر مخامخ شنو غنمو ته منډه ور واخيسته.

په وره کې يوه پيغله ودرېده ، شېرمحمد ورته وکتل ، غټې شنې سترګې يې وې ، له ونې هسکه ښکارېده. په لاس کې يې سپين ديګى نيولى و.

نجلۍ يودم ټکرى په مخ ور کش کړ ، شا ته شوه .

شېرمحمد له دروازې ليرې ودرېد. لمر تر لوېديځې غونډۍ پټ و ، ژيړې وړانګې يې د ختيځو غونډيو پر سرونو لګېدلې.

چا وټوخل.

شېرمحمد ورمېر کوږ کړ ، په دروازه کې په عمر پوخ ، چاغ سرى ولاړ و. سترګې يې پړسيدلې وې ، پنډ اوږده بريتونه يې لرل ، ژېړه وربښمينه لونګۍ يې تړلې وه.

شېرمحمد ور نږدې شو. سړي د هغه زړو جامو او په لاس کې نيولې تبر ته وکتل ، ورو يې وويل:

__د کلي جومات ته لاړ شه. مزدور به ډوډۍ در پسې دروړي.

درب شو ، د دروازې دواړه پلې سره ورغلې.

شېرمحمد يوه شېبه ودرېد ، بيا يې لويه دروازه وټکوله. جيب ته يې لاس کړ ، هماغه سړى په وره کې ودرېد ، په خشکه يې وويل:

__درياده مې کړه چې جومات

ناڅاپه يې سترګې رډې راوختې ، په بيړه يې د شېرمحمد له لاسه سپينه پرانيستې پاڼه ور واخيسته ، شاوخوا يې وکتل ، سرى يې تر مټ ونيو.

شېرمحمد په وارخطايي وويل:

__جومات ته ځم.

سړي د هغه په مټ زور راووست ، کش يې کړ ، دواړه کلا ته ننوتل.

په چوتره کې ناستو ښځو منډه واخيسته. ټولې په يوه وره ننوتې.

سړي يودم وخندل ، د شېرمحمد لاس يې پرېښود ، په زوټه (زوره) يې وويل:

__راځه ، خپل کور دې دى.

شېرمحمد حيران شو ، شاوخوا يې وکتل ، ارته چهار ديوالي وه ، په هر کونج کې هسک برج ښکارېده ، يوه ديوال ته خړې کوټې ولاړې وې. تر چوترې لاندې په يوه سره رنګه تراکتور پورې اوږده ټېله تړلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه پر چوتره وختل. سړي د یوې کوټې ور خلاص کړ ، شېرمحمد يې پر يوه توشکه کېناوه ، په خپله د باندې ووت.
شېرمحمد شاوخوا وکتل ، کوټه وړه وه. خړ دېوالونه يې لرل ، په مخامخ دیوال کې لويه اورسۍ ښکارېدله.
له باندې نه د سړي خندا راغله:
ــچای دم کړی! د ګلاب خان احوال يې راوړی.
د شېرمحمد زړه ولړزېد.
چاغ سړی کوټې ته راغی. ټنډه يې تروه وه ، په بيړه يې وپوښتل:
ــپه کلي کې دې له چا سره خبرې وکړې ؟
شېرمحمد په حيرانی ورته کتل.
سړي په خشکه وويل:
ــکوڼ يې !!!
شېرمحمد وارخطا شو:
ــهيڅ ، هيڅ ، يواځې مې له يوه هلکه ستاسو د کور پوښتنه وکړه.
ــدلته څوک پېژنې ؟
ــنه
سړي سړه سا واخيسته ، يوې خواته کېناست. خيره يې نيولې وه ، داسې ښکارېده لکه ژورو فکرونو چې په مخه کړی وي.
شېرمحمد جيب ته لاس کړ ، ګوتې يې لړزېدې ، پټوه او دوې ګوتمۍ يې پر خيرنه سره غالۍ کېښودې ، ورو يې وويل:
ــدا هم ورسره و.
سړي بټوې او ګوتميو ته وکتل ، بېرته يې سر وخړېد. .
شېرمحمد په ويره وويل:
ــپه بټوه کې پيسې دي.
سړی غلی و.
شېرمحمد خپل زړه سره راټول کړ ، لړزانده خرې شونډې يې وخوځېدې:
ــګلاب دې خدای وبخښې ، په کارېزه کې مو پيدا کړ ، کليوالو امانت خاورو ته وسپاره.
سړي هماغسې ځمکې ته کتل.
د شېرمحمد زړه ولوېد.
دواړه غلي ول.
شېرمحمد وويل:
ــجومات ته ځم.
سړي غولي ته کتل.
شېرمحمد ، تبر ور واخيست ، ولاړ شو.
سړی يې يودم مخې ته ودرېد ، په خندا يې وويل:
ــچېرته!
ــجومات ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي وخندل ، دوه مخکیني غاښونه یې د سرو زرو ول ، په خندا کې یې وویل:
_کېنه زوروره! پښتانه یو. په دې ماښام کې خو څوک د دښمن له کوره هم نه ځي.
شېرمحمد بله چاره نه لېده ، کېناست.
د کوټې دروازه وټکېده.
سړی ولاړ شو. ور یې چوله کړ ، په پتناسه کې پیالې ولړزېدې. شېبه وروسته د شېرمحمد تر مخ له چایو ډکه پیاله ایښې وه.
د موټر سایکل غږ شو ، چوترې ته نږدې ودرېد ، سړی بټوه او ګوتمۍ ور واخیستې ، په بیړه له کوټې ووت.
شېرمحمد مخامخ اورسۍ ته ور وښوېد ، خیرنه پرده یې چوله کړه ، موټر سایکل ته نږدې یو هدېور ځوان ولاړ و ، د موټر سایکل په کنجغه پورې تړلې غوټه یې خلاصوله.
چاغ سړی ور نږدې شو ، څه یې وویل ، ځوان غوټه پرېښوده ، دواړه په یوه کوټه ننوتل.
شېرمحمد بیرته په خپل ځای کېناست ، پیاله یې ورپورته کړه ، ډېر نارینه غږ یې واورېد ، پیاله یې بېرته کېښوده ، ورسۍ ته ور نږدې شو. یو بل ګردی ځوان یې ولید چې وچ اوږد لرګی یې پر اوږه و. درب شو ، چرګو منډه واخیسته ، لرګي له ډېرانه مړه دوړه پورته کړه.
یو کوچینی ورغی ، ګردي ځوان ته یې څه وویل ، هغه هم په کوټه ننوت.
د شاه د څرخ د تاوېدو غږ راغی. شېرمحمد ور وکتل ، هماغه شین سترګي نجلۍ ولاړه وه. تکری یې مازې په ککرۍ تم و ، تک تور ، پیچلي ویښته یې لرل ، له رنګه سپینه ښکارېده.
کړپ شو. شېرمحمد په بیړه پر توشکه کېناست.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، دوه ماشومان په وره کې ودرېدل ، دواړه خیرن ول ، مخونه یې له چاودو ډک ښکارېدل.
یوه یې وویل:
_ای سړې! ته څوک یې ؟
شېرمحمد غلی و.
هماغه هلک وویل:
_نیني دې راوړي.
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
دوهم هلک خوله جینګه کړه!
_یو لسګون خو راکه.
شېرمحمد څه ونه ویل.
لومړني هلک تو کړل ، لاړې پیالې ته نږدې ولګېدې.
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
هلک وویل:
_ښه مخ دې دی ، پزې ته دې ګوره! د سخوندر غوندې ده.
شېرمحمد تبر ته لاس ور وغځاوه ، هلکانو منډه کړه.
د باندې ډېر نارینه غږ واورېدل شو.
_دلته څه کوی! هه!
درب شو ، د یوه ماشوم چیغې پورته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه وروسته کوټې ته درې تنه ورننوتل. برېتور پنډ سړی بره پلتۍ ووهله ، دوو نورو ځوانانو شېرمحمد ته لاسونه ور وغځول ، دواړه وره ته نږدې کېناستل.

برېتور سړي وويل:

__زامن مې دي.

يوه شېبه ټول غلي ول ، وروسته برېتور سړي چوپتيا ماته کړه :

__د کوم ځای يې ؟

د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:

__د ګودر د کلي.

نوم دې څه دی ؟

__شېرمحمد.

__څه کاروبار ؟

شېرمحمد په لړزانده غږ وويل:

__غريبي ده ! اوری دهقاني کوم ، ژمی هم کارېزونه کېندم.

سړی غلی شو. شېرمحمد ورو خپل څنګ ته وکتل ، تبر ته يې لاس ور رسېده.

برېتور سړي وويل:

__کلی مو خبر دی ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

__کليوال مو په دې پوهيږې چې ته دلته راغلی يې ؟

__نه! صيب.

__دا ور مالومه وه چې ګلاب د کوم ځای دی ؟

__نه! که خبر وای ، نو تاسو ته يې احوال رالېږه ، مړې يې په خپل کلي کې امانت نه اېښوده.

برېتور سړي سړه ساه واخيسته ، ويې ټوخل. ورو يې وويل:

__ بټوه او ګوتمۍ دې له کومه کړل ؟

__صيب! کارېز مې کېنده ، مړی مې ولېد.

برېتور سړي وخندل:

__او ځان دې غلی ونيو.

د شېرمحمد سر وځړېد.

سړي وويل:

__ډېرې پيسې وې! ولې دې راوړې ؟

__صيب! مور مې مجبوره کړم ، ويل يې چې حرام ښه نه دي.

د ماښام د اذان غږ شو.

ټولو خپل ځادرونه هوار کړل ، شېرمحمد شاته ودرېد. په لمانځه کې يې سترګې يوې بلې خواته رغړولې. ده تر نورو ژر ځادر ور ټول کړ.

له لمانځه وروسته دوه ځوانان له کوټې ووتل ، په عمر پوخ برېتور سړی توشکې ته ور وښوېد ، غلی کېناست ، وروسته يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــښه تېر دی.
شېرمحمد وخندل:
ــصیب! د احتیاط له پاره مې راوخیست ، لېوان ډېر دي.
سړي د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شیبه وروسته ګردی څوان کوټې ته راغی ، د ګاز بله ډبه یې په غولي کېښوده ، بېرته د باندې ووت. برېتور سړي د خپل لاس ژیړې ګړی ته وکتل ، په تاخچه کې ایښې راډیو یې ور واخیسته ، ستن یې تاو کړه ، نطاق د خارجي قواوو د وتو په اړه غږېده.
د برېتور سړي پلنې شونډې وخوځېدې :
ــپکر (فکر) نه کوم. دا کوپار اډې غواړي.
شېرمحمد غلی و.
سړي وویل:
ــته څه پکې وایې ؟
شېرمحمد وخندل:
ــصیب! نه پوهیږم.
سړی غلی شو.
راډیو چالانه وه. د ګاز له سوری سپینې جالۍ شنه ، تېره لمبه راوتله.
له تیارې سره دوډۍ راوړل شوه ، ښوروا وه ، په پلاستیکي غاب کې ګرد اخیستل شوې پیاز پراته ول ، په پیازو کې د چاړې تورې خیرې له ورایه ښکارېدلې.
له دوډۍ وروسته ، پلار او دوه زامن ولاړ شول ، چای یوه ماشوم راووړ ، شېرمحمد ګوښی و.
ناوخته د کوټې دروازه خلاصه شوه ، په ونه لوړ ځوان یوه زړه بړستن پر توشکه واچوله ، د ګاز ډبه یې ور واخیسته ، چوپه خوله ، له کوټې ووت.
شېرمحمد څادر هوار کړ ، په توره شپه کې ودرېد ، له لمانځه وروسته یې بالښت ور واخیست. په بړستن کې ننوت ، د بړستنې سوړ بوی ته ، ساه یې بنده شوه ، بېرته یې سر لوڅ کړ ، غوږ یې ونیو ، د سیند د څپو نری شنهاری اورېدل کېده ، کله کله به د شغالانو انګولا ورسره ګډه شوه.
بیا یې یو غږ واورېد ، په چوتره کې یو څوک ګرځېدل ، شېرمحمد ورو ولاړ شو ، تر اورسی یې د باندې وکتل ، تیاره وه ، د کلا تر هسک تور دیوال پورته رانه ستوري ځلېدل. د پښو د ګوتو پر سرونو د کوټې دروازې ته ورغی ، زولفی یې کړه ، بېرته په خپل ځای پرېووت ، تبر یې په بړستن کې ننه ایست.
یودم د کوټې په پرده ژېړه رڼا ولګېده ، شېرمحمد ورو ورسی ته ورنږدې شو ، په کلا کې بل څراغ ګرځېده.
شېرمحمد په ځیر ورته کتل ، د څراغ پلېته تېته وه ، مازې د یوه بنیادم په خړو پایڅو او لمنې لګېدله. جامې د نارینه وې ، څراغ یوه شیبه تاوېده ، وروسته په یوه کوټه ننوت.
شېرمحمد ته وېره ور لوېدلې وه ، په زړه کې یې پوښتنې ورګرځېدې .. ځان یې په خطر کې لید ، خو نه پوهېده چې ولې ؟
د ی تر ډېره ویښ و ، وروسته خوب پرې زوروړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۸)

شېرمحمد سترګې رڼې کړې ، شور او زوږ و ، د باندې يې وکتل ، سپيدې چاودلې وې ، په يوه کوټه کې د څراغ تته رڼا ښکارېدله ، غږ له هماغه کوټې راووت.

يودم کوکه شوه ، يو څوک له کوټې راووتل ، نجلۍ وه ، د کلا د لويې دروازې خواته يې منډه کړه ، ټکرۍ يې له سره ولوېد. له کلا ووته.

د کوټو ورونه خلاص شول ، واړه ، زاړه د باندې راووتل ، ډېر نارينه غږ يې واورېد:

ـــمه يې پرېږدئ!

دوو ځوانانو د کلا د لويې دروازې خواته منډه کړه.

شېرمحمد په بيړه د کوټ په لستونو کې لاسونه ننه ايستل ، لونګۍ يې وتړله ، تبر يې ور واخيست.

ښځينه وارخطا غږ يې واورېد:

ـــڅه ټکه راپرېوته!

شېرمحمد ورسی ته ورغی ، تورسرې او ماشومان تر برېتور سرې را تاو ول ، سرې ښکارې ټوپک ته کارتوس ور اچاوه.

شېرمحمد هماغسې ولاړ و ، لينګې يې لړزېدل ، لاره ورنه ورکه وه.

د وره درب شو ، د سړي له غوسې ډک غږ يې په زړه لړزه راوسته:

ـــدروازه خلاصه که!

شېرمحمد تر اورسی ووت ، پلاستيکې بوټونه يې ور واخيستل ، ښځو چيغې کړې ، شېرمحمد په منډه کې شاته وکتل ، ټوپک ته لاسونه ور لوېدلي ول ، په هوا کې تاوېده ، برېتور سرې زورونه وهل...

شېرمحمد له کلا ووت. په شنو غنمو کې يې منډه واخيسته ، تر چنارونو تېر شو ، مخامخ پر يوه تيټه پخڅه ورغی ، تر دېوال واوښت ، باغ و ، په کتار لوڅو تيټو ونو کې يې منډه کړه ، په ورانه کې يې نرۍ درد تير شو ، ولوېد ، څنګ ته له ځمکې راوتلی ولاړ لرګی کوږ شو ، ورانه ته يې وکتل ، د ازغن سيم تېره ميخ پکې ننوتی و. بيرته ولاړ شو ، لاندې لويې ، هسکې ډېرې وې ، ور هاخوا د سيند څپې پر کمره لګېدې ، شنهاری يې خوت ، د اوبو پر سر سپين ځګونه روان ول.

شېرمحمد د سيند څنډې ته ور کښته شو ، د دوو لويو تيږو تر مينځ غلی کېناست ، د کلا خواته يې وکتل ، څوک نه و.

سره سا يې واخيسته ، لپه يې جوړه کړه ، رڼې اوبه يې پر مخ وشخيدې. بېرته يې يوې لويې تيږې ته ولې ولګول ، سيند ته يې وکتل ، سپين ځګونه سره اوښتل...

شېرمحمد ولاړ شو ، د سيند په څنډه کې مخ پورته لاړ. يو ځای ودرېد ، له ځمکې يې يوه ښځينه پلاستيکي چوټه (څپلکه) ور پورته کړه ، نوې وه ، تلې يې په ختو ککړ و. شاوخوا يې وکتل ، سترګې يې ړدې راوختې ، د مخامخ کمره پر سر يوه ځوانه نجلۍ ولاړه وه ، ټکرۍ يې نه و ، ټټر يې راوتلی ښکارېده ، اسمان ته يې کتل ، تور اوږده وېښته يې له ملا بيل ول.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، نجلۍ توپ کړل ، لاندې په سپينو ځګونو کې ننوته. سرې خپل څادر ، پټکی او تبر پر ځمکه واچول ، کوټ يې وبست ، په يوه هسکه ډېره وخوت. روانو ځګنو اوبو تور غونچه وېښته ورسره وړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپ يې کړل ، پر سر يې سرې اوبه ور واوښتې ، غوږونه يې ډب شول ، پښې يې ووهلې ، د بوټونو تلې ځمکې ته نه رسېدل.

اوړه يې له يوې لويې تيږې سره ولګېده ، د اوبو زوروره څپه يې تر ټېټر لاندې شوه ، سر يې له تاوېدونکو سپينو ځګونو راويست ، شاوخوا يې وکتل ، نجلۍ يې تر څنګ روانه وه.

لاس يې ور وغځاوه ، څپې يو ګز شا ته يووړ ، ډوب شو ، اوبه يې تېرې شوې ، يوځای يې پښه له ځمکې سره ولګېده ، د بوټونو پر تليو يې زور راووست ، سرته راوخوت ، ويې ټوخل ، نجلۍ دوه ګامه ليرې ، ځګونو څپو اخيستې وه.

شېرمحمد په بېړه پښې ووهلې ، يوه توره ډبره په مخه ورغله ، ځان يې څنګ ته کړ ، ښی لاس يې ډبرې ته برابر شو ، ټېل يې وهله ، کيڼ لاس يې د نجلۍ مټ ته ورسېد ، د هغې سر يې له اوبو پورته ونيو.

پشهاری ډېر شو ، سرې مخامخ وکتل ، لاندې سيند سره راټول و ، تکې تورې لويې ډبرې ښکارېدلې ، په مينځ کې يې سپين ځګونه روان ول ، غرمبهاری يې خوت.

شېرمحمد د اوبو څنډې ته ور نږدې شو ، څپه راغله ، پښې يې ووهلې ، له ځمکې پورته شو ، يوې تېرې تيرې ته يې لاس ور واچاوه ، ګوتې يې د تيږې يوې راوتلې برخې ته سيخې شوې ، هماغه ځای يې ټينګ ونيو ، په کيڼ لاس يې زور راووست ، نجلۍ يې له اوبو راپورته کړه ، د هغې سر وځړېد ، لانده پيچلي وېښتان د سرې پر مخ او غاړه راپرېوتل.

ځای ښه و ، اوبه د تيږې دواړو غاړو ته وتلې ، وچه خلور__ پينځه ګزه ليرې وه.

شېرمحمد څو ځله ژوره ساه واخېسته .. د نجلۍ ټټر يې خپلې کيڼې اوږې ته برابر کړ ، پر ښي لاس يې زور راووست ، تر نامه له اوبو پورته شو ، تاوېدونکې څپه يې ورنو ته سيخه شوه ، هسک شو ، تر مخامخ راوتلې تېرې تيږې يې لاس راوګرځاوه ، پښې يې پر ځمکه ولګېدې ، مخکې لاړ ، د څنډې اوبه مړې وې ، وچې ته وخوت.

نجلۍ يې پر يوه هوار ځای پرېيسته ، په بيړه يې ورته وکتل ، سترګې يې پټې وې ، پر سپين تندي يې له اوبو سره ګډه ، نرۍ وينه روانه وه.

تر وليو يې ونيوله ، کش يې کړه ، پر يوه هواره شيب داره ډبره يې پرمخې پرېيسته ، د نجلۍ له خولې رنې اوبه وڅڅېدې ، زګيروی يې شو ، بېسده پرېوته.

شېرمحمد کلې ته وکتل ، څوک نه و ، منډه يې کړه ، د سيند پر ژۍ مخ پورته لاړ ، کوټ ، تبر ، څادر او خلاصه ول ول لونګۍ ليرې پراته ول.

سرې خولۍ پر سر کړه ، تبر ، کوټ او لونګۍ يې په څادر کې واچول ، بېرته مخ کښته روان شو. نجلۍ له ډبرې رغړېدلې وه ، د ټټر تنۍ يې خلاصې وې ، تور اوږده بانه يې سره سرېښ ول.

شېرمحمد څادر پرې هوار کړ ، يخنې وه ، ژامې يې ولړځېدې ، شاوخوا يې وکتل ، زړه يې ولوېد ، پورته په پټې کې يو څوک ولاړ و.

شېرمحمد پرمخې پرېووت ، يوې ډبرې ته ور وښوېد ، کېناست ، تر څنګ يې وکتل ، سرې د اغزن سيم ږنګې پايې ته وچې سترګې نيولې وې. يودم لاندې ډبرو ته راکښته شو.

شېرمحمد په بيړه نجلۍ ته وکتل ، له ورايه ښکارېدله. ورور ور وښوېد ، نجلۍ يې د هسکو تيرو مينځ ته ور کش کړه ، غلی کېناست. سر يې پورته کړ. د زړه دربا يې ډېره شوه ، سرې څلور پنځه ګامه ليرې و ، ژېړه ورېښمينه لونګۍ يې تړلې وه ، د سهار په خړه کې يې پنډ بربټونه له ورايه ښکارېدل ، په لاس کې يې ښکاري ټوپک نيولی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته دوه تنه راغلل ، يو يې تيټ شو ، د اوبو له ژۍ يې يوه چوټه (څپلکه) ورپورته کړه ، دواړه ودرېدل ، برېتور سړی هم ورغی ، له ونې تيټ ځوان کمره ته ګوته ونيوله ، دوی خبرې کولې ، غږ يې نه راته ، د څپو غړمبهاری خوت.
درې سره مخ کښته را روان شول ، شېرمحمد تيټ شو ، د دوو تيږو تر مينځ په يوه چوله کې ننوت ، نجلۍ وتوخل ، سړي يې پر خولې لاس کېښود ، ساه يې تر پزې راوخته.
غوږ يې ونيو ، د څپو له غږ سره خبرې ګډې وې ، خبرې ورو ورو رانږدې کېدې. شېبه وروسته له غوسې ډک غږونه تر څنګ تېر شول.
شېرمحمد سر پورته کړ ، درې تنه د سيند پر ژۍ مخ کښته روان وو. ټولو اوبو ته کتل.
يودم خرهاری شو ، شېرمحمد په بېړه لاندې وکتل ، د نجلۍ شنې ، غټې سترګې رډې راختلې وې ، لغتې يې وهلې.
سړي د هغې له ډکو سرو شونډو لاس ليرې کړ ، نجلۍ ژوره ساه واخيسته ، چيغه يې کړه ، شېرمحمد يې پر خوله لاس کېښود ، سر يې هسک کړ ، درې تنه مخ کښته روان ول.
ناڅاپه يې ګرېوان وشلېد ، لاندې يې وکتل ، د نجلۍ ګوتې يې په ګرېوانه کې بندې وې.
شېرمحمد په غوسه وويل:
ــوژنې مې!
د نجلۍ سترګې رډې راختلې وې.
شېرمحمد وويل:
ــخوشې کوم دې ، خوپه يوه شرط ، چيغې به نه وهې ؟
د نجلۍ تور اوږده بانه سره ورغلل.
شېرمحمد د هغې له خولې لاس ليرې کړ. نجلۍ په بېړه ولاړه شوه ، سړي تر مټ ونيوله ، په شدت يې لاندې کش کړه ، نجلۍ کېناسته ، شېرمحمد وويل:
ــد خدای له پاره ، مه مې پرې وژنه!
نجلۍ شاته شوه ، ولې يې ډېرې ته ولګول.
شېرمحمد څادر ور واچاوه ، نجلۍ ځان پکې وپيچه ، غلې کېناسته.
سړي وويل:
ــد کور وال دې در پسې ګرځي.
نجلۍ غلې وه.
سړي غړیاوږده کړه ، ليرې د لويو ډېرو په مينځ کې درې تنه هماغسې مخ کښته روان ول.
سړي وويل:
ــته ليونۍ يې ؟
نجلۍ په راوتلو رډو سترګو ورته کتل. يودم يې کوکه کړه ، د سيند د څپو خواته يې منډه واخيسته.
شېرمحمد په بېړه ولاړ شو ، د نجلۍ ګرده لنده لمن په ګوتو ورغله ، دواړه پرمخې پرېوتل ، د سړي خوله او پزه پر ځمکه ولګېدل ، نرۍ درد يې په سر کې تير شو.
نجلۍ چيغه کړه!
ــخوشې مې که !
سړي تر مټ ټينګه نيولې وه. نجلۍ ژړل... د سيند خواته يې زورونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا یودم غلې شوه ، سرې ورته وکتل ، د نجلۍ خوله سپینو ځکونو نیولې وه ، سترګې یې پټې وې.
شېرمحمد سره ساه ویسته ، د نجلۍ مټ یې پرېښود ، ستونې سنغ اوږد وغزېد ، لمرد لیرې غره د څوکو سپینې واورې ځلولې.
سرې یخنۍ واخیست ، ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې یې لاسونه ننه ایستل ، ځنځیر یې کش کړ. پزې ته یې لاس ور ووړ ، وینې وه.
شېرمحمد حیران و ، نه پوهېده چې څه وکړي ، لاره ورنه ورکه وه.
نجلۍ ته نږدې کېناست ، نجلۍ وخوځېده ، سترګې یې رڼې کړې ، سرې ته یې وکتل ، کېناسته ، سر یې پر ځنګانه کېښود ، د تورو پیچلو وېښتو څوکې یې پر ځمکه و لګېدې ، یودم یې په چیغو چیغو وژړل.
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
د لمر وړانګې د غزېدلې غونډۍ په پاسنیو برخو لګېدلې ، لاندې سیند په سیورې کې روان و. نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد کلې ته وکتل ، د کورونو لمر خاته خوا دېوالونه روښانه ول ، له ځینو بامونو تور لوګي پورته کېدل ، لیرې یو ماشوم په رمې پسې روان و ، تور سیرلې د غونډۍ په لمنه کې مخ پورته ختل.
بېرته یې نجلۍ ته سترګې ور واړولې ، هغې ژړل ...
شېرمحمد وویل:
__بس که نور!
نجلۍ سر پورته کړ ، د شنو غټو سترګو سپین یې سرو رګونو نیولې وو ، ګلابي بغور (غومبري) یې لانده ښکارېدل ، د نرۍ پزې څوکه یې سره وه.
شېرمحمد وویل:
__ګوره! زه ملا نه یم ، خو له ملایانو مې اورېدلې چې ځان وژونکی به په دوزخ کې وي.
نجلۍ یودم کوکه کړه:
__هغوی مې ورور وژلی.
د سرې لینګې ولړزېدل.
نجلۍ په چیغو چیغو ژړل...
ښه شېبه ووته ، ډېرو تک تور اوږده سیورې پیدا کړل ، د سیند په څپو کې د لمر ژېړه رڼا ګډه وه.
شېرمحمد لونګۍ تر سر تاو کړه ، تبر یې ور واخیست ، ویې ویل:
__زه نو ځم.
نجلۍ په بیړه ورته وکتل ، سلګۍ یې شوې ، ورمېږ یې کوږ کړ ، څپې په تورو ښویو تیرو لګېدلې.
سرې وویل:
__لیونتوب مه کوه!
نجلۍ سیند ته کتل... یودم ولاړه شوه. سرې یې تر مخ ودرېد. د هغې ژړا زور ونیو ، چیغه یې کړه!
__ته مې هرات ته بیایې ؟
د سرې ځنګنونو پرک واخیست.
نجلۍ په بیړه د کیڼ لاس لستونۍ ور تول کړ ، څلور ژېړ بنګړې ښکاره شول ، په غریو کې یې وویل:
__سره زر دي ، ټول یې ستا ، خو د خدای روی ومنه! ما تر هراته ورسوه!
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجلۍ په سترګو کې نا امیدي راټوله شوه ، ګام یې واخیست ، شېرمحمد ځنګ ته شو ، نجلۍ پر یوه هواره ډبره ودرېده ، اوبو ته یې وکتل ، سترګې یې پټې کړې.

شېرمحمد تر مټ ونیوله. نجلۍ چیغه کړهَ

__لاس مې پرېږده!

ځنګنونه یې پر هواره تیږه ولګېدل ، په چیغو__چیغو یې وژړل.

شېرمحمد وویل:

__زه غریب سړی یم ، بدنامي ده ، بدي نه شم کولای.

نجلۍ هماغسې ژړل...

شېرمحمد یودم تر لاس ونیوله ، کش یې کړه ، دواړه په ولاړو تیرو کې کېناستل ، نجلۍ په حیرانی ورته کتل ، څادر یې په غاړه کې پروت و.

شېرمحمد د کلي خواته ګوته ونیوله ، لیرې پر پوله کتار کلیوال روان ول. له یوه سره د موټر له هوا ډک ټوپ ښکارېده ، ډله دسیند خواته راتله ، تر مخې یې پنډ برېتور سړي ګامونه اخیستل.

شېرمحمد په وارخطایي وویل:

__له دې ځایه باید لاړ شو.

نجلۍ چیغه کړه:

__ځم ، ټولو کلیوالو ته وایم چې ورور یې راوژلی.

ولاړه شوه.

شېرمحمد تر لاس ونیوله ، په غوسه یې وویل:

__ ته به له ژونده سترې یې ، خو زه مور او ورور لرم ، که دواړه سره ووینې ، خدایکه مو وینه ځمکې ته پرېږدي.

نجلۍ وویل:

__ته مې هرات ته بیایې ؟

__هو!

نجلۍ کېناسته ، ډکې سرې شونډې یې وخوځېدې:

__تا قول راسره وکړ!

شېرمحمد روانو کلیوالو ته کتل...: یودم یې په وارخطایي وویل:

__ له دې ځایه باید لاړ شو.

نجلۍ وویل:

__هلته تلی شو ؟

شېرمحمد ور ته وکتل ، هغې پورته په پټي کې خړې ولاړې کوټې ته ګوته نیولې وه.

نجلۍ وویل:

__د اوبو پخوانی ژرنده ده.

سړي په ځیر کوټې ته وکتل ، ژور لښتی د لرګي تر ناوې پورې غزېدلی و.

دواړه په لویو ډبرو کې کړوپه ملا روان شول. لښتی وچ و ، مازې ځنډو ته یې کمه واوره پرته وه. مخ پورته لاړل ، د اوړدې لرګینې ناوې لاندې تېر شول ، شېرمحمد غړی اوږده کړه ، کلیوال تر دېوال پټ ول ، په بیړه یې ځانونه کوټې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې ور نه درلود ، دېوالونه یې سوري ول ، له بامه هم څو ځایه رېا رالوېدله.
نجلۍ کونج ته غلې کېناسته ، سړي ورته وکتل ، له خیرن ځادره سپین مخ ، تر شنو غټو سترګو راګرځېدلي تور اوږده بانه او پر تندي پراته پیچلي لانده ویښته راوتلي ول.
شېرمحمد دیوال ته مخ ور نږدې کړ ، له یوه سوري څخه یې د باندې وکتل ، کلیوال د سیند پر ژۍ مخ کښته روان ول ، تولو اوبو ته کتل ، د پنډ برېتور سړي چپلکه په لاس کې وه.
شېرمحمد وویل:
ـــهغوی فکر کوي چې ته مړه یې.
نجلۍ غریو واخیسته ، سلګۍ یې شوې ، یودم یې وژړل.
دوې توتکۍ کوټې ته ور ننوتې ، یوې یې په چت کې تر تور لرګي ځان ورساوه ، غچا یې شوه ، بېرته له وره ووتې.
نجلۍ په ژړا کې وویل:
ـــکاشکې مړه وای.
سړي هماغسې کلیوالو ته کتل...
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ـــتا قول راسره کړی ، تر هراته به مې بیایې!
شېرمحمد ورته وکتل ، تندی یې تریو شو ، په نیولي غږ یې وویل:
ـــزه کور لرم ، خلک به څه وایي چې پردی نجلۍ یې راتښتولې ده .
د نجلۍ ژړا زور ونیو:
ـــد خدای روی ومنه! تا قول راسره کړی. .
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
ـــنه!
نجلۍ چیغه کړه!
ـــ غیرت لرې!
ولاړه شوه.
شېرمحمد په وره کې ودرېد.
نجلۍ په غریو کې وویل:
ـــ لار راکه !
سړی په خبره کې ورولوېد:
ـــسمه ده ، بیایم دې.
ـــته دورواغ وایې!
د سړي په تندي کې ګونځې پیدا شوې:
ـــد غزني په اولیاوو لو (قسم) درته خورم.
نجلۍ بېرته کونج ته غلې کېناسته.
شېرمحمد دېوال ته ور نږدې شو ، لیرې ، تر هسکو تیرو ور هاخوا د کلیوالو سرونه مالومېدل.
د سړي شونډې وخوځېدې:
ـــد غزني تر ښاره دې بیایم ، د هرات موټر ته دې ور خېژوم. نور به په خپله ځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ ولاړه شوه.
شېرمحمد چیغه کړه!
ــ تر هراته درسره ځم. سمه ده ؟
نجلۍ کېناسته.
شېرمحمد پټکی پورته کړ ، پر پکه ککرۍ یې له خیرو ډک نوکان تېر کړل ، له ځان سره یې وویل:
ــ اجب جنجال راته پیدا شو.
نجلۍ ورو ورو ژړل...
شېرمحمد په غوسه وویل:
ــهرات ته څه بلا غواړې ؟
نجلۍ غریو واخیسته.
ــهلته مې خور ده.
سړي ورته وکتل ، په ملنډو یې وویل:
ــپه لوڅو پښو هرات ته ځې.
نجلۍ پر خپلو سپینو پښو د ځادر پیڅکه ورکش کړه.
شېرمحمد وره ته ورنږدې شو ، مخامخ یې وکتل ، ورو یې وویل:
ــ موږ باید په ډبرو کې مخ پورته لاړ شو ، که تر هغې مخامخ ټیټې غونډۍ واوړو ، خبره خلاصه ده.
ورو له کوټې ووت ، لښتې ته کښته شو ، شاته یې وکتل ، نجلۍ ورپسې وه ، شېبه وروسته دواړه د سیند پر غاړه لویو ډبرو ته ورسېدل. مخکې لاړل. اوبه په ټیټه کې روانې وې ، پورته تر تیږو ور هاخوا یواځې د کلي د هدېرې ، شنې ، زرغونې شناختې ښکارېدلې.
دوی ګرندي ګامونه اخیستل ، تر غونډۍ پورې ځوک نه ول ، یوځای یوه بوډا د سیند پر غاړه غواوې اوبه کولې ، دوی یوه شېبه د ډبرو په مینځ کې کېناستل ، بوډا له غواوو سره پورته پټیو ته وخوت ، شېرمحمد او نجلۍ د غونډۍ تر څنګ شیلې ته منډه کړه.
پورته لاړل ، تر غونډۍ راتاو شول ، مخامخ یې منډه واخیسته ، د سیند د څپو غږ ورو ورو لیرې کېده.
شېرمحمد مخکې و ، شا ته په ځادر کې تاو شوې نجلۍ لوڅې پښې منډې پسې وهلې... سړی تر یوې ټیټې غونډۍ واوښت ، په یوه لویه ډبره کېناست ، شاته یې وکتل ، نجلۍ لیرې وه.
شېرمحمد ژوره ساه واخیسته ، تر څنګ یې وکتل ، د کلي څنډه ښکارېدله ، کورونه په ټیټه کې پراته ول ، د شنو څلور کونجه پټیو په غاړو د چنارونو بې پاڼو څانګې بربښېدلې ، سیند کوږ ، ووږ روان و.
مخ یې وګرځاوه ، نجلۍ په یوه هواره ډبره ناسته وه ، سر یې ځوړند و ، تېزه تېزه سا ه یې وهله...
شېرمحمد ولاړ شو. نجلۍ په بیړه ورته وکتل ، په خواره خوله یې وویل:
ــد خدای له پاره ، یوه شېبه دمه کوم.
سړي حرکت وکړ ، د غونډۍ په پیڅکه کې مخ کښته لاړ. شاته د نجلۍ د ساه ایستلو غږ اورېدل کېده.
نجلۍ اخ کړل ، شېرمحمد ور وکتل ، ناسته وه. د کیڼې پښې غټ نوک یې پورته ولاړ و ، له بټې (غټې) ګوتې یې وینې روانې وې.
سړی په یوه تیږه کېناست ، تندی یې تریو شو ، په غوسه یې وویل:
ــکمه لاره نه ده ، په لوڅو پښو نه شې تلی.
نجلۍ خپله پښه ټینګه نیولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد ولاړ شو ، نجلۍ نا امېده ورته وکتل ، د سرې لمر سوځولې تور تندی ګونځو ونيو ، په خشکه يې وويل:

ــ يوه ورځ مزل لرو.

حرکت يې وکړ ، نجلۍ ګوډه ــ ګوډه پسې روانه شوه.

دواړو د اوږدې غزېدلې غونډۍ په پيڅکه کې ګامونه اخيستل ، سيورو ته ځای ځای واوره پرته وه ، خو لمر ته غونډۍ تورې وې ، کله کله به نوی رابوټيدلې ژېړ ګلان په مخه ورغلل ، ترخو او اغزو ورې پانې کړې وې ، ځای ځای به سپين پتنګان له بوټو پورته شول.

پاو وروسته سړی د غونډۍ سر ته وخوت ، خو نجلۍ لا د غونډۍ په نيمايي کې وه. کله کله به ودرېده ، پورته به يې وکتل ، په لويو ډبرو پسې به يې لاس ونيو ، بېرته به يې ګام واخيست. شېرمحمد تر ډېره د غونډۍ پر سر ناست و ، سوړ باد چلېده ، لمر ته سپينې وريځې ور روانې وې.

ښه شېبه ووته ، نجلۍ د غونډۍ سر ته ورسېده ، دې تېزه تېزه ساه وهله ، د کينې پښې تولې ګوتې يې په وينو سرې وې.

نجلۍ څنګ ته کېناسته ، سړي ورته وکتل ، هغې له پوندې ازغی ايست ، پر سپين تندي يې مړه خوله پرته وه.

شېرمحمد د خپل کوټ ځنځير کش کړ ، ويې ايست ، د تبر تېره څوکه يې د کوټ د لستونې د اوږې برخې ته سيخه کړه ، لستونی بيل شو.

نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...

سړي لستونی په مينځ کې نيم کړ ، بوټونه يې وابستل ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، ورو يې وويل:

ــ ځادر.

نجلۍ ځادر ور وغورځاوه ، لوڅ سر د يوې تيږې شاته کېناسته.

سړي له ځادر څخه څو نرۍ ترادې وايستې.

شېبه وروسته ولاړ شو ، ورو يې وويل:

ــ تلی شم.

نجلۍ غړی اوږده کړه ، سړي خپلو پښو ته د کوټ لستونې ور اغوستې وو ، د ځادر نرۍ ترادې ترې تاوې وې.

نجلۍ وخندل ، شېرمحمد په بيړه ورته وکتل ، د هغې سپين غاښونه ښکارېدل ، يودم يې سړې ډکې شونډې سره ورغلې ، په شنو سترګو کې يې اوښکې راټولې شوې ، غلی کېناسته.

شېرمحمد پر ځمکه پر اته بوټونه په پښه ووهل ، ورو يې وويل:

ــ دا په پښو که.

روان شو.

نجلۍ يوه پاټې شوې ټوټه ور پورته کړه ، د کينې پښې بټه ګوته يې پرې وتړله ، پلاستيکي ازاد بوټونه يې په پښو کړل ، په ځادر کې يې ځان وپېچه ، ګام يې واخيست ، تر لوڅو پښو ښه ول.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، اسمان وريځو نيولی و ، سوړ باد چلېده.

پاو ووت ، اسمان وغړمبېد ، پر ځمکه د باران ځاځکي را پرېوتل. باران تېز شو. غونډۍ هواره وه ، د پټېدو ځای نه ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه روان ول ، د شېرمحمد په پښو پسې په ختو لړلي اوږدې ترادې کرښېدې. يو ځای هسکې تيرې په مخه ورغلي ، ورنږدې شول ، يوه پلنه تيره د دېوال غوندې ولاړه وه ، ولې يې ورته ولګول ، د باران څاڅکي يې تر پښو پورې رسېدل.

شېرمحمد ځړېدلې توتې ور پورته کړې ، کلکې غوټې يې ور واچولې ، نجلۍ ته يې وکتل ، په لانده ، لنډ څادر کې سره راټوله ناسته وه. ژامې يې لړزېدې...

شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، ورو يې وويل:

__نوم دې څه دی ؟

__تورپيکۍ.

__خور دې په هرات کې واده ده ؟

ځواب يې وانه ورېد.

شېرمحمد سر پورته کړ ، د نجلۍ په سترګو کې اوښکې راټولې وې.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل.

تورپيکۍ وويل:

__هو.

يو دم غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، په ژړغوني غږ يې وويل:

__زما ورورکی دې څنګه پيدا کړ ؟

شېرمحمد په بېړه ورته وکتل ، نجلۍ پورته وريځو ته شنې سترګې نيولې وې ، په سپينه زنه پورې يې رڼه اوښکه ځړېدله.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل:

__په کارېز کې!

__خراب شوی و ؟

شېرمحمد وويل:

__وږې يې ؟

__نه.

__څو ؟

تورپيکۍ هماغسې وريځو ته کتل.

شېرمحمد وټوخل:

__ناوخته دی.

نجلۍ په غريو وويل:

__اخر يې په بلا وخوړ.

غلې شوه ، بېرته يې شونډې وخوځېدې:

__ډېر مې ورته وويل چې له تره ليرې ګرځه ، نه يې منله ، خپل حق يې غوښت.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__د څه شي حق ؟

د تورپيکۍ سلګۍ شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__ورور مې د پلار یو زوی و ، د نیکه ډېر جایداد ور رسېده ، ځمکه ، باغ ، کلا ، په هرڅه کې باید سم نیمايي پرې اچول شوی وای.

__پلار دې مړ دی ؟

نجلۍ سره ساه و اېسته:

__هو! دا څلور کاله مخکې خبره ده ، په کوټه کې سره ناست وو ، تره مې ښکاري ټوپک پاکاوه ، ډز شو ، پلار مې په زړه ولګېد ، ځای په ځای یې ساه ورکړه ، تره مې ژړل ، ځان یې له ځمکې ځمکې ویشت ، خو زه اوس وپوهېدم چې له قصده یې د توپک خوله ور اړولې وه.

تورپیکۍ غلې شوه.

شېرمحمد وویل:

هماغه بربېتور سړی دې تره دی ؟

__هو.

او هغه دوه نور هم د تره زامن ؟

تورپیکۍ اوږده بانه سره وروستل.

شېرمحمد وویل:

__ورور دې واده درلود ؟

__نه! تر پینځه ویشت کلنۍ اوښتی و ، خو تره مې ویل چې تر اوسه لا سره خوله هلک دی ، وخت شته. یوه ورځ یې د تره له زامنو سره د ځمکې په سر وخوړل ، دوی دوه وو ، ښه یې تر ډبو ویست ، ورور مې سرې وینې کورته راغی ، ټوپک یې پسې غوښت ، کوران شریف مې ورته ونیو ، په سبا مې وریاده کړه چې د یوڅه وخت له پاره یوې خواته لاړ شي ، نه یې منله ، پښو ته ور ولوېدم ، راضي شو ، ویې ویل چې ایران ته ځي. د لارې د خرڅ له پاره مې له موره راپاتې شوې غاړه ګۍ ورکړه ، په هماغه ورځ ښار ته لاړ ، کله چې بېرته راغی ، څو نوټونه یې راوښودل ، ویل یې ، ډالر دي ، ډېر ځای نه نیسي ، له غلو نه یې په اسانۍ پټولی شي.

تورپیکۍ سره ساه واخیسته ، غلې شوه.

شېرمحمد وویل:

__له کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

نجلۍ یودم ټکان وخوړ ، چیغه یې کړه ، څادر یې وغورځاوه ، غاړې ته یې لاس کړ ، خړه ، وړه څرمنبکۍ په ځمکه ولوېده.

شېرمحمد وخندل:

__بې ازاره ده ، نه ورته وګوره! د یخنۍ له لاسه منده نه شي اخیستی.

تورپیکۍ ځمکې ته کتل ، څرمښکۍ په یوه لویشت لوړ ځای نه شوای ختلی ، ورې ژېړې پښې یې خوځولې...

نجلۍ بېرته په څادر کې ځان ونغاړه ، غلې کېناسته.

شېرمحمد وویل:

__له کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

تورپیکۍ سره ساه واخیسته ، ورو یې وویل:

__د سهار اور زه بلوم ، هر وخت د ملا تر اذان مخکې راوېښېږم ، اول به تناره ته تلم ، تره ته به مې د اوداسه له پاره تودې اوبه په بدنۍ کې اچولې ، وروسته به مې د اور غم خوړ. نن وختې خوب نه راته ، دالان ته لاړم ، په تناره کې مې له بېګانیو تودو اوبو بدنۍ ډکه کړه ، کله چې د تره کوټې ته ورننېږدې شوم ، له کاوړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسې) ډک غږ مې واورېد ، په دروازه کې ودرېدم. تره مې په غوسه و ، ویل یې چې ګلاب یې باید تر خاورو لاندې کړی وای ، ولې یې په کارېزه کې اچاوه.
تورپیکۍ غلی شوه.
شېرمحمد په بیره وویل:
__بیا ؟
نجلۍ غریو واخیسته:
__زړه مې تر خولې راووت ، دروازه مې خلاصه کړه ، تره او د تره دواړه زامن یې ناست ول ، په غولي زما د ورور خلاصه تذکره پرته وه.
شېرمحمد وویل:
__باران ودرېد ، نه څو ؟
نجلۍ څرمښکۍ ته وچې سترګې نیولې وې ، شونډې یې وخوځېدې:
__د تګ په وخت یې له پلاره پاتې دوې ګوتمۍ هم ورسره واخیستې ، ویل یې چې نابلده دی ، په بده ورځ به په کار ورشي. کله چې له کوره ته ، تر ډېره یې په غیږ کې نیولې وم ، ژړل یې ، مساپرې ته یې زړه نه کېده.
د ورور له تګه وروسته مې د تره زامن هم په ټپ ټپ (موټرسایکل) سپاره شول ، تر ماښامه ورک ول.
شېرمحمد ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې ترلې پښې یې په ختڼه کې ننوتې. ورو یې وویل:
__څو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

شپه وه ، پورته راښه ستوري ځلېدل...شېرمحمد لرګيني زړې دروازې ته ډېره ونېوله ، شېبه وروسته يې د ورور خوبولی غږ واورېد:

__څوک يې ؟

__زه يم ، شېرمامد!

ځنځير وشرنګېد ، دروازه خلاصه شوه.

باز محمد وويل:

__لالا! ناوخته شوې ، د ادې مې اندېښنه وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__څه! څراغ بل که!

د هلک حيران غږ يې واورېد:

__ته څه کوې ؟

هيڅ! اودس ماتې ته تېرېږم.

هلک منډه کړه ، پر چوتره وخوت.

شېرمحمد ورو وويل:

__راځه!

توربيکی انګړ ته ورغله ، په مخامخ کوټه کې څراغ ولګېد ، دواړه په بيړه دالان ته ننوتل.

شېرمحمد لاسي بتۍ تاو کړه ، سپينه رڼا په تورو لوښو او کاسو ولګېده ، د تناره پر سر تبغنه پرته وه ، يو ګړۍ دېوال ته ولاړ و ، څنګ ته څو ناولې پيالې ايښې وې. په غاب کې پاتې ، يخ وهلې کچالو ښکارېدل.

شېرمحمد وويل:

__يوې خواته پرېوزه ، سهار په خړه کې به ځو ، هيڅوک هم نه خبرېږي.

په بيړه له دالانه ووت ، په چوتره کې يې له پېښو تاو شوې تُوتې خلاصې کړې ، بام ته يې واچولې ، کوټې ته ورغی.

مور يې په بړستنه کې ناسته وه ، د ککرۍ په برخه کې يې تکرۍ څيرې و ، راوتلې خيرن ، ببر وېښته يې پورته ولاړ ول.

ښځې په وارخطايي وويل:

__اندېښنه مو شوه.

شېرمحمد وخندل:

__باران و ، لاره هم ډېره وه.

د باز محمد حيرانه غږ يې واورېد:

__لالا! لستونۍ دې نشته.

سرې په بيړه کوټ ويست ، کونج ته يې واچاوه. په خندا يې وويل:

__هسې! وشکېد.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__جنګ دې کړی ؟

__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک وویل:

ـــخادر دې چېرته دی ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ـــپه ، په چوتره کې مې واچاوه ، لوند و.

ښځې وویل:

ـــامانت دې ور وسپاره ؟

شېرمحمد وخندل:

ـــهو.

ـــخه یې ویل ، د مړي د وړلو له پاره څه وخت راځي ؟

ـــخدای خبر! ژر.

ښځې برستن لیرې کړه ، ورو یې وویل:

ـــ زه به ډوډۍ درته راوړم.

د سړي رنګ والوت:

ـــنه! وږی نه یم.

ـــزویه! الوګان تیار دي ، په تناره کې به یې تیټ کم ، ژر تودېږي.

شېرمحمد وخندل:

ـــموړ یم ، زړه ته مې نه کېږي ، د مړي خپلوان ښه خلک وو ، ویې نازولم ، سهار یې په پاستي کې لړ کوچ هم راته ونغاړل ، ویل یې چې سترې لاره ده ، وږی به شې.

ښځه ولاړه شوه.

د شېرمحمد تندی تریو شو:

ـــوږی نه یم.

ښځې یوه زړه برستنه پر توشکه هواره کړه.

شېرمحمد اوږد وغزېد ، خراغ ته یې ور پوکړل ، ورو یې وویل:

ـــادې! سهار وختي یو چېرې ځم.

د ښځې حیرانه غږ یې واورېد:

ـــچېرته ؟

سړي وخندل:

ـــیو پخوانی ملګری مې ولید ، د مالونو سوداګر دی ، له هزاره جاته غواوې او پسونه راولي ، ویل یې چې دا ځل د ډېرو مالونو د راوستلو نیت لرم ، راسره لاړ شه ، ښه مزدوري به درکم.

ښځې په خواره خوله وویل:

ـــوی زویه! وخت خراب دی ، همدا کارېز کنې دې ښه دی ، وچه ، لنده رارسیږي.

شېرمحمد وخندل:

ـــزړه مه خوره ، درې ، څلور ورځې وروسته بېرته راځم.

د ښځې خوبولی غږ یې واورېد:

ـــخدای دې له سختیو وساته.

شېرمحمد پر اړخ راواووښت ، ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــادې! په کور کې څو روپۍ دي ؟
غوږ یې ونیو ، خرهاری اورېدل کېده.
پاو ووت ، سرې د کوټې له کونجه برېستن ورواخیسته ، ورو یې دروازه خلاصه کړه ، دباندې سوړ باد چلېده ،
دالان ته لاړ ، د تناره سر لوڅ و ، لاندې انګار سره رڼا کوله ، تورپیکۍ تناره ته پښې ورغځولې وې.
شېرمحمد برستنه په غولي کېښوده ، ورو یې وویل:
ـــهرات ته تګ پیسې غواړي.
د نجلۍ سترۍ غږ یې واورېد:
ـــیو بنګړی به خرڅ کو.
شېرمحمد په بیړه له دالانه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

يودم چيغه شوه:

ــبلا!

درب شو ، ور له دېوال سره ولګېد ، کوټه سړې هوا ونيوله.

شېرمحمد لاس په غولي وتپاوه ، لاسي بټۍ په ګوتو ورغله ، رڼا شوه ، د کوټې دروازه خلاصه وه ، باز محمد غلی په کونج کې ناست و ، سترګې يې رډې راختلې وې.

شېرمحمد په خوبولي غږ وويل:

ــڅه خبره ده ؟

يودم يې زړه ولړزېد.

د اورلګېد دانه بله شوه ، څراغ ولګېد ، زړې ښځې په وارخطايي وويل:

ــڅه ټکه را پرېوته ؟

د هلک ژبه بنده شوه:

ــبه ، به ، بلا!

چيغه يې کړه!

ــپه دالان کې بلا ده.

شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، د کوټې ور يې پورې کړ ، په خشکه يې وويل:

ــلوی سړی يې! بلا له کومه شوه!

ښځې وويل:

ــدا نيمه شپه ګوره! په دالان کې دې څه کول ؟

ــتږی وم ، له کړي مې اوبه را اخيستې.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

ــماغزه مې مه راخوره ، ويده شه!

هلک په وېره وويل:

ــلالا! په کوران که درواغ درته وايم ، په دالان کې بلا ده ، پښه مې ورسره ولګېده ، زګيروی يې شو.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

ــورور دې سترې دی ، له خوبه يې مه باسه.

ــادې! بلا ده.

شېرمحمد چيغه کړه!

ــچوپ!

هلک په برستن کې ننوت.

ښځې څراغ ته ور پو کړل.

ښه شېبه ووته ، بازمحمد ورو وويل:

ــادې! تږی يم.

څراغ ولګېد.

شېرمحمد په بيړه ور وکتل ، ښځې تکرى په ويښتو ورکش کړ ، ولاړه شوه.

شېرمحمد کېناست ، وارخطا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوبه زه ورته راوړم.

ولاړ شو ، د ښځې له لاسه يې څراغ ور واخيست ، له کوټې ووت.

تورپيکۍ پرته وه ، د څراغ ژېړه رڼا يې له خيرني بړستني په راوتلې سپين مخ لګېدله ، سترګې يې پټې وې.

شېرمحمد ګړی کوږ کړ ، پلاستيکي بدنۍ تر نيمايي له اوبو ډکه شوه ، ولاړ شو ، زره يې تر خولې راووت.

زړه ښځه د دالان په وره کې ولاړه وه ، سترګې يې رډې راختلې وې ، نجلۍ ته يې کتل...يودم يې له خولې ځګونه راووتل ، ړنګه شوه ، سر يې د وره له چوکاټ سره ولګېد.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، غبرګ لاسونه يې ترې تاو کړل. تورپيکۍ چيغه کړه ، کېناسته ، په بيړه يې څادر ته لاس ور وغځاوه.

شېرمحمد زړه ښځه په غېږ کې واخيسته ، ورو يې وويل:

ــڅراغ درسره راواخله.

تورپيکۍ په حيرانۍ ورته کتل...

سړی له دالانه ووت. نجلۍ څراغ پسې واخيست.

شېرمحمد خپله مور په توشکه پرېيسته ، هلک دېوال ته ولاړ و ، په راوتليو رډو سترګو يې په ګونځې ګونځې څادر کې پيچلې نجلۍ ته کتل...

د ښځې خرهاری شو ، چيغه يې کړه ، لاس يې په شدت له دېوال سره ولګېد.

شېرمحمد په بيړه تر دواړو متو ونيوله. وې ويل:

ــپښې يې ټينګې ونيسه!

تورپيکۍ د ښځې په دواړو پښو لاسونه کېښودل. ښځه يوه شېبه پورته پورته غورځېده ، وروسته ارامه پرېوته.

تورپيکۍ په وارخطايي وويل:

ــپيريان يې دي ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

د نجلۍ شونډې وخوځېدې:

ــتندی يې وينې دی.

شېرمحمد څراغ ور نږدې کړ ، ورو يې وويل:

ــ صندوق وګوره ، يوه ټوټه پيدا که!

تورپيکۍ لرګين صندوق ته ور وښوېده ، دړه يې پورته کړه ، بازمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ يې په څنګ ووهله ، هغې پر غولي لاس کېښود.

هلک په بيړه يوه ټوټه ور پورته کړه ، شېرمحمد ته يې ونيوله ، سړي په خشکه وويل:

ــدا خو پرتوګ دی.

تورپيکۍ په صندوق کې زړې جامې سره وتوشپلې ، يو لوی دسمال يې راواخيست ، د دسمال يوې څنډې ته غوټه ور لوېدلې وه ، خلاصه يې کړه ، څو چړموړلې شلګون نوټونه لاندې ولوېدل. دسمال يې سړي ته ونيو ، له غولي يې نوټونه ور پورته کړل.

بازمحمد لاس ور وغځاوه ، نوټونه يې د نجلۍ له ګوتو ويستل ، په صندوق کې يې واچول.

سړي د خپلې مور تر تندي دسمال تاو کړ ، شا ته يې غوټه ور واچوله ، غلی کېناست.

تور پيکۍ وره ته نږدې ، خړ دېوال ته ولې ولګول ، هلک هم پر صندوق سر ايښی و ، نجلۍ ته يې په کرکه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شېبه ووته ، هلک په ناستو وېده و ، نجلۍ غولي ته کتل ، سړي هم خپلې مور ته وچې سترګې نیولې وې.
وخت ووت ، چرګانو نارې وهلې ، ملا اذان وکړ.
تورپیکۍ ورو ولاړه شوه ، لاسي بتۍ یې له غولي ورپورته کړه ، له کوټې ووته. .
پاو ووت ، د ښځې زګیروی شو ، سترګې یې رڼې کړې ، شېرمحمد ته یې وکتل ، مخ یې دېوال ته ور وګرځاوه.
سړي وویل:
__ادې! ته سمه نه یې پوه شوې.
ښځې پزه پورته کش کړه ، غریو واخیسته.
د سړي شونډې وخوځېدې:
__زه به ټوله کیسه درته وکم.
ښځې په نیولي غږ وویل:
__دا مرداره دې له کومه کړه ؟
ویې ژړل ، دیوال ته ور نږدې شوه.
د شېرمحمد تندی تریو شو:
__خبره خو واوره!
ښځې ژړل...
سړی غلی و.
ښځې په ژړا کې وویل:
__ پزه دې را پرې کړه!
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__تورپیکۍ نومیږي.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
__زار (زهر) دې تر خوله سه ، شرمیږې نه ، نوم یې هم اخلې.
سړي چیغه کړه:
__دا دهغه مړي خور ده ، ورور یې تربرونو ور وژلی ، دې هم ځان سیند ته واچاوه ، له اوبو مې راویسته ، بله چاره نه وه ، دا باید تر هراته ورسوم ، هلته یې خور اوسیږي. پوه شوې!!!
ښځې خپل سر ته لاس ور ووړ ، په نیولي غږ یې وویل:
__ د خلکو خولې به ځنګه بندې کړې ، ځوانه نجلۍ دې کورته راوستې ، کوم یوه ته به لووې (قسمونه) خورې چې راتښتولې دې نه ده.
شېرمحمد غولي ته کتل.
ښځې وویل:
__همدا اوس یې له کوره وباسه!
سړي چیغه کړه!
__چېرته لاړه شي!
__بلا مې وریسي ، موږ خو یې ذمه نه ده اخیستې.
شېرمحمد وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__ګوره ادې! له خدایه ډار په کاردی! اوس خو رڼا شوه ، نه یې له کوره ایستی شم او نه هم چېرته ورسره تلی شم ، نن ورځ به ورته وګورو ، که خدای کول ، سبا به یې د ملا تر اذان مخکې له کوره وباسم ، تر هراته به ورسره لاړ شم ، ثواب دی ، څوک خبرېږي ؟

ښځه په خبره کې ور ولوېده:

__ولې! له لوټې خو نه ده پیدا! پلارګنې لري ، ته یې بدي کولای شې ؟

__هغوی فکر کوي چې مړه ده ، نه خبرېږي.

ښځه ورور ورو سونګېدله...

بازمحمد وټوخل.

شېرمحمد وویل:

__وه هلکه! پام چې چا ته دې تر خولې ونه وځي!

هلک وارخطا سترګې ور واړولې.

شېرمحمد چوترې ته لاړ ، رڼا وه ، په اسمان کې سرخې ښکارېده. سړي په یخو اوبو اودس وکړ ، بېرته کوټې ته ننوت.

ښه شېبه ووته ، د لمر ژېړې ، ښسېکه وړانګې د پردې پر پاسنۍ برخه لګېدلې. زړه ښځه هماغسې پرته وه ، سړی په بړستن کې ناست و ، هلک هم لرګین صندوق ته ولې لګولې ول ، غولې ته یې کتل... د وره کړپ شو ، باز محمد ورته وکتل ، تورپیکۍ ګلیمي دسترخوان هوار کړ ، پیالې وکړنګېدې ، سړي په بیړه له سره بړستن لیرې کړه ، پر دسترخوان خو پاستې ، پیالې او توره چایجوشه ایښې ول.

تورپیکۍ په رېږدېدلې غږ وویل:

__بوره مې پیدا نه کړه!

ښځې ور وکتل ، چیغه یې کړه:

__ووزه بېشرمې نجلۍ ، په کور هم راکډه شوې!

تورپیکۍ وژړل ، په منډه له کوټې ووته.

ښځې بېرته مخ دېوال ته ور وګرځاوه.

شېرمحمد ورو وویل:

__بوره را واخله.

باز محمد له تاخچې زنګنه قوطۍ ور واخیسته ، پر دسترخوان یې کېښوده ، بېرته په خپل ځای کېناست.

سړي پاستې ته لاس ور وغځاوه ، تود و ، یو سوځیدلی ځای هم نه پکې لیدل کېده.

وخت ووت ، په دسترخوان درې پیالې ایښې وې ، یواځې په یوې کې د چایو شمه ښکارېدله.

شېرمحمد ولاړشو ، دالان ته لاړ. هرڅه منظم وو ، غابونه پرېمینځل شوي ول ، پلاستیکي فرش جارو ښکارېده ، په تناره کې اور بل و.

شېرمحمد د دالانه په وره کې په جګو پښو کېناست ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، پزه یې د تناره په ابرو توره وه ، ورو یې وویل:

__لمر راوخوت ، نن تګ نه کیږي.

نجلۍ غلې دېوال ته ناسته وه.

شېرمحمد سوړ اسویلی ویست.

نجلۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__تاسو ته مې غم جوړ کړ.

شېرمحمد له دالانه ووت ، کوټې ته لاړ ، باز محمد نه و ، مور يې هماغسې پرته وه.

سړی کېناست ، پياله يې له چايو ډکه کړه ، ورو يې وويل:

__ادې! ضد مه کوه ، چای وخوره!

ښځې حرکت ونه کړ.

د کوټې دروازه خلاصه شوه ، بازمحمد په وره کې ودرېد ، په سترې ساه يې وويل:

__لالا! ګلمير خبر دی.

د سړي زړه ولړزېد ، زړه ښځه په ځای کې کېناسته ، سترګې يې رډې راختلې وې.

شېرمحمد وويل:

__له کومه ؟

__ويل يې چې کوچيني ورور يې د شپې بولي کړې وې ، سهار يې مور توشکه بام ته خېژوله چې زموږ په سرای کې يې نجلۍ ليدلې وه.

زړې ښځې په غريو کې وويل:

__اوس مو مخ تور شو.

د باز محمد شونډې وخوځېدې:

__ګلمير پوښتنه کوله چې هغه نجلۍ څوک ده ؟

شېرمحمد وويل:

__تا څه ځواب ورکړ ؟

__هيڅ! منډه مې راواخيسته.

زړه ښځه اوړېده وغزېده ، سونګی يې شو ، برستن يې پر سر ور کش کړه.

دروازه وټکېده ، د شېرمحمد رنګ والوت ، هلک له کوټې ووت ، سړی اورسۍ ته ور نږدې شو ، د انګړ دروازه نيمکښه وه ، باز محمد په دروازه کې ودرېد ، بيا يې د کوټې خواته منډه راواخيسته ، ويې ويل:

__د ګلمير وړه خور ده ، وايي چې يو اورلګيت پور راکه!

د انګړ د دروازې غنجا شوه ، شېرمحمد په بيړه له ورسۍ ور وکتل ، وړه نجلۍ په انګړ کې ولاړه وه ، ببر ، سره نښتي ژير وېښته يې ول ، شاوخوايي سترګې اړولې.

سړي د اورسۍ پله خلاصه کړه ، سر يې د باندې ويست ، زوروه چيغه يې تر خولې راووته:

__ووزه له کوره!

نجلۍ په بيړه مخ واړاوه ، منډه يې کړه ، تندی يې ددروازې له پلې سره ولګېد ، شا په تخته ولوېده ، په ژړا له انګړه ووته.

شېرمحمد په غوسه وويل:

__د سپي لور يې د جاسوسی له پاره راليږلې وه.

د ښځې ژړغونی غږ يې واورېد:

__خپله لمن مو په خپله په سر راواړوله.

شېرمحمد چيغه کړه!

__بس که نور! اوس څه وکم ، ځان ووژنم که دا!

ښځې ژړل ، باز محمد لړزې اخيستی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه ووېل:

ــولي داسې راته ولاړ یې ، سره غرمه دې کړه ، بلا وهلی یې ، غوا له لوږې مړه شوه.

هلک په بېړه له کوټې ووت.

سړی په خپل ځای کېناست ، سر یې پر زنګنو ولګاوه.

ښځینه غږ یې واورېد:

ــد بازمامد مورې!

زړه ښځه په بیړه کېناسته ، ټکری یې په سر سم کړ ، په منډه د باندې ووته.

شېرمحمد ورسی ته ورنږدې شو ، په انګړ کې چاغې ښځې د وړې نجلۍ لاس نیولی و.

د شېرمحمد مور ورمخته شوه ، چاغې ښځې په ګیله من انداز ووېل:

ــد خدای پار دی ، دا نجلۍ نو د وهلو ده ؟

د شېرمحمد مور په خواره خوله ووېل:

ــد ګل میر مورې! خدایکه یې لاس ور وړی وي.

چاغې ښځې د وړې نجلۍ پر تندي لاس کېښود:

ــوی تروړې! دا نجلۍ خو دوروغ نه وایي ، تندي ته یې وګوره ، خومره پړسیدلی دی.

زړه ښځه ور مخته شوه ، نجلۍ یې پر تندي ښکل کړه.

چاغې ښځې یودم وخندل:

ــهغه نجلۍ څوک ده ؟

زړې ښځې په بیړه ووېل:

ــکومه نجلۍ ؟

ــوی تروړې! ځان ولې ناکاره اچوې ، په خپله مې له بامه ولیده ، تکه سپینه ، نری نجلۍ وه ، په چوتره کې یې پیالې پریوللې.

زړه ښځه وارخطا شوه:

ــهغه ، هغه

شېرمحمد په منډه له کوټې ووت ، په چوتره کې ودرېد ، چیغه یې کړه!

ــته یې څه کوې ؟

چاغې ښځې په خپل مخ ټکری ورکش کړ ، په وېرېدلي غږ یې ووېل:

ــوی وروره! پوښتنه خو بد کار نه دی.

شېرمحمد چیغه کړه!

ــپه تا پورې اړه نه لري ، ووځه له کوره!

ښځې وړه نجلۍ له لاسه ونیوله ، په منډه له دروازې ووته.

زړه ښځه د چوترې پر ژۍ کېناسته ، سر یې وځړېد ، یو دم یې وژړل.

شېرمحمد ورمیږ کوږ کړ. تورپیکی د دالان په وره کې ولاړه وه ، ځان یې په څادر کې پیچلی و ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد د انګړ دروازې ته وکتل ، دوه تنکي ځوانان په کوڅه کې ولاړول ، نجلۍ ته یې وچې سترګې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد تر چوترې کښته شو ، ځوانانو منډه واخيسته ، سړی ورغی ، دروازه يې پورې کړه. نيغ کوټې ته لاړ ، شپېه وروسته بېرته راووت ، د دالان خوا ته يې ګام واخيست ، زړې ښځې ورته وکتل ، يودم ولاړه شوه ، د سړي له ګوتو يې تور خيرن ټيکری ويست ، په غوسه يې وويل:

__دا زما ټيکری دی.

شېرمحمد يوه شېبه ولاړ و ، بيا د چوترې پر ژۍ کېناست ، ورو يې وويل:

__ادې! تر اوسه کومې نجلۍ زما صفت درته کړی دی ؟

زړې ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.

د سړي سر وځړېد:

__ته وwايه! دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

ښځه غلې وه.

شېرمحمد سوړ اسويلی ويست ، ورو يې وويل:

تر دېرشو اوښتی يم ، خو تر اوسه يوې نجلۍ هم نه دي راته خندلي ، که خندا هم ورغلې وې ، زما په پزه پورې يې خندلي دي ، ان تا به هم تر اوسه له زړه نه يم ښکل کړی. ته وwايه! کوم رنګ ، کوم کمال ، کوم مال ، کوم دولت ، دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

شېرمحمد غلی شو ، ترخه موسکا يې پر خړو شونډو وغځېده ، ورو يې وويل:

دا نه چې زه زړه نه لرم ، خوک مې نه خوښېږي ، خو زه په خپله هم کومې نجلۍ ته نه شم کتلای ، فکر رالوېږي چې ټوله دنيا راپورې خاندي ، ان په وړکتوب کې به مېږو او اوزو هم راپورې خندل ، له ما به يې بد راتلل ، ليرې به رانه ګرځېدې ، اوس هم په کلي کې يواځې ټوکو ته جوړ يم ، که په جومات کې د بدرنګۍ خبره رامينځته شي ، ما مثال ورکوي ، ان په انسانانو کې مې نه شميري ، نو دا نجلۍ به ولې راپسې راتله ؟ ته وwايه! په يوه شپه کې بيا بل نارينه وربانديې ورور شو او راسره جوړه شوه.

د انګړ دروازه وټکېده ، شېرمحمد ولاړ شو ، د ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې. نجلۍ د دالان په وره کې ناسته وه ، ژړل يې!

سړي دروازه خلاصه کړه ، زړه يې ولړزېد ، درې تنه ولاړ ول.

شېرمحمد شاته وکتل ، زړې ښځې ته يې اشاره وکړه ، هغه په کوټه ننوته.

شېرمحمد په لوړ غږ وويل:

__راځئ!

بوډا تر مخ و ، لکړه يې لګوله ، دوو نورو له عمره پخو سړو ټيټ سرونه نيولي ول.

بوډا چوترې ته ودرېد ، شېرمحمد تر وليو ونيو ، سړی پر چوتره وخوت. په رېږديدلي غږ يې وويل:

__شېرمامده زويه ، دا ځای ښه دی ، پيتاوی لري.

شېرمحمد په منډه له کوټې دوه بالښته راويستل ، بوډا لکړه ديوال ته ودروله ، بالښت ته کېناست ، دوو نورو کليوالو مخامخ پلتۍ ووهلې.

شېرمحمد په ولاړو وويل:

__څه رنګه چای ، تور که شين ؟

بوډا وټوخل ، په رېږديدلي غږ يې وويل:

__همدا اوس له چايو را ولاړ شوم ، خوله مې لا توده ده ، کېنه زويه! يو څو خبرې به سره وکو.

شېرمحمد پر هوار پلاستيکي فرش کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول غلي ول.

بوډا وخندل ، په خندا کې ټوخي واخيست ، ورو يې ووېل:

__په جومات کې مې سبق (تلاوت) وايه چې غلام مامد راغی ، ويل يې چې کډې يې له بامه کومه نجلۍ ليدلې وه.

د شېرمحمد سر وځړېد.

بوډا په ربړېدلي غږ ووېل:

__زويه! دا رښتيا ده ؟

شېرمحمد ځمکې ته کتل...

مخامخ ناست ډنګر سړي ووېل:

__د بازمير زوی هم همدا خبره کوله ، ويل يې چې د انګړ له خلاصې دروازې يې کومه پېغله ليدلې وه. نښه يې دا چې ځادر يې اغوستی و.

شېرمحمد په غوسه ور وکتل.

بوډا ووېل:

__زويه! دا کوچيني کلی دی ، ټول خپل سره پراته يو ، يو بل پېژنو ، د يوبل کورونه را مالوم دي ، پردی سړی له ليرې راکې ښکاري. دا نجلۍ څوک ده او دلته څه کوي.؟

د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:

__دا د هغه مړي خور ده چې له کاريزه مو راويست.

د کليوال سترګې رډې راوختې.

بوډا په بيړه ووېل:

__نو دلته څه کوي ؟

__زه هلته ورغلی وم.

کليوالو په حيرانۍ ورته کتل...

بوډا ووېل:

__تا هلته څه کول ؟ کور دې يې له کومه پيدا کړ ؟

د شېرمحمد سر وځړېد:

__کيسه اوږده ده ، ټولې خبرې نه شم درته کولی ، دومره درته وايم چې تره يې د هغې ورور ور وژلی ، نجلۍ هم ځان سيند ته واچاوه ، له اوبو مې راويسته ، قول مې ورسره وکړ چې تر هراته به يې رسوم ، هلته يې خور واده ده.

شېرمحمد غلی شو ، کليوالو وازې خولې نيولې وې.

بوډا په تريو تندي ووېل:

__ښه دې نه دي کړي ، کلي ته دې بدې راوړه.

شېرمحمد غلی و.

يوه کليوال ووېل:

__اوس هم ناوخته نه دی ، احوال به ور وليږو ، ورته وبه وايو چې ته نه وې خبر ، نجلۍ په پټه درپسې راغلې وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــوژني يې.
هماغه سړي وويل:
ـــدا دهغوی کار دی. سپکه يې ور اړولې ، بايد چې ويې وژني.
شېرمحمد ځمکې ته کتل.
بوډا وويل:
ـــنظام الدين په حقه دی ، وړه خبره نه ده ، وينې به تويې شي.
شېرمحمد غلی و.
بل کليوال وويل:
ـــارام کلی دی ، بدي مه ورته راوړه!
شېرمحمد په بيړه سر پورته کړ ، په غوسه يې وويل:
ـــبدي ته يې زه ولاړ يم ، که مرم ، نوزه به مرم ، تاسو يې له غمه خلاص ياست.
بوډا لکړې ته لاس ور وغځاوه ، په زحمت ولاړ شو ، په رېږديدلي غږ يې وويل:
ـــموږ غاړې درباندې خلاصې کړې ، نور دې خپله خوښه ، خو يوه خبره مې واوره ، دا خلک اخر خبرېږي ، بيا به اوبه له ورخه تېرې وي.
شېرمحمد غلی و.
کليوال له انګړه ووتل.
زړه ښځه راغله ، په چوتره کې کېناسته ، په چيغو چيغو يې وژړل.
شېرمحمد ځوړند سر ناست و.
تورپيکی له دالانه راووته ، ژړل يې ، کوټې ته لاړه.
باز محمد له اوبو ډک سطل غواته کېښود.، سړي ور وکتل ، ورو يې وويل:
ـــزما پټکی راواخله.
هلک کوټې ته لاړ ، يودم يې چيغه کړه!
ـــلالا!
شېرمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ پر ترلې بستره ناسته وه ، سترګې يې پټې وې ، د ښکاري ټوپک توره خوله يې ، خپلې سپينې زنې ته نيولې وه.
سړي پرې ور توپ کړل ، درز شو ، کوټه تور لوګي ونيوله.
شېرمحمد ورو نجلۍ ته وکتل ، هغه پرته وه ، يوه خوا مخ يې تک تور ښکارېده.
سړي په بيړه د هغې پرسر ګوتې وتپولې ، وينه نه وه ، د سوځېدلو ويښتو بوی ته.
زړه ښځه پر نجلۍ ور پرېوته ، پر اړخ يې راواړوله ، د هغې په تورو پيچلو ويښتو کې يې ګوتې ننه ايستې ، نجلۍ سترګې رڼې کړې ، وارخطا يې يوې بلې خواته وکتل ، يودم يې کوکه کړه ، په چيغو چيغو يې وژړل.
ښځې د هغې سر پر خپل ټټر پورې ونيو.
انګړ ته دوه کليوال ور ننوتل ، د يوه په لاس کې بېلچه وه. شېرمحمد له ورسۍ سر ور ويست ، ويې ويل:
ـــله بازمامده خطايي تک وشو.
يوه کليوال ور غږ کړ:
ـــ ثوک خو به ژوبل نه وي.
ـــنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه له انګړه ووتل.
شېرمحمد خپل ورور ته وکتل ، هغه لړزېده.
سړي وويل:
__د انګړ دروازه و تړه.
هلک له کوټې ووت.
شېرمحمد غولي ته وکتل ، پلاستيکي فرش ورو لوټو نيولی و. چت ته يې سترګې ور واړولې ، له ټوټې ترلې مسطح يوه لويشت سوری وه.
تورپيکۍ خپل تندی د ښځې پر ټټر ايښی و ، په چيغو چيغو يې ژړل....
ښه شېبه ووته ، نجلۍ په ژړا کې ووېل:
__زه ځم.
ټول غلي ول.
تورپيکۍ ولاړه شوه ، خړ څادر يې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد ووېل:
__ته به هېچيرې هم نه ځې.
نجلۍ له کوټې ووته ، شېرمحمد پسې ولاړ شو ، په چوتره کې يې مخې ته ودرېد ، ورو يې ووېل:
__لېونتوب مه کوه.
څنګ ته يې وکتل ، چاغه ښځه د انګړ تر دېوال ور هاخوا ، پر بام ولاړه وه.
شېرمحمد ، نجلۍ تر مټ ونيوله ، دواړه کوټې ته لاړل.
تورپيکې د دېوال کونج ته کېناسته ، سر يې وځړېد ، په چيغو چيغو يې وژړل...
سړی پر ترلې بستر ه کېناست ، د زړې ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې.
تورپيکۍ په ژړا کې ووېل:
__تاسو ته مې غم راووړ.
ښځه غلې وه.
شېرمحمد ووېل:
__اوس په دې خبرو پسې مه ګرځه! سبا به ځو.
ښځه د باندې ووته ، شېبه وروسته د نجلۍ په لوخو اوړو تور ، خيرن ټکرۍ ولوېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۱)

سهار وختي و ، د ولسوالی په بازار کې د سړک دواړو غاړو ته خړ دوکانونه ولاړ ول ، د کورونو غونډې لرګینې دروازې يې لرلې ، دروازې پورې وې ، يواځې يوځای په چنګکونو پورې غوښن ورنونه راځړېدل ، څو ګامه ليرې څلور ــ پينځه خيرن سپي پراته ول ، سرو ځړېدلو غوښو ته يې مړې سترګې نيولې وې.

شېرمحمد د سړک پر غاړه ولاړ و ، ليرې په يوه موټر پسې سپېرې دوړې رواني وې ، دوړې د بازار خواته راتلې ، شېبه وروسته د سړي تر څنګ په خاورو لړلی سراچه موټر ودرېد. موټروان د څنګ ښېښنه کښته کړه ، ورو يې وويل:

ــ ښار ته ځې ؟

شېرمحمد ور وکتل ، د موټر د مخې سیټ خالي و ، شا ته درې تنه ناست ول.

شېرمحمد وويل:

ــ له ما سره سیاه سره ده.

ــ موټروان وخندل:

ــ وروره! د مخې په سیټ کې دوه تنه کېنوو.

ــ نه! ځای تنګ دی.

د شا دروازه خلاصه شوه ، له موټره دوه تنکي ځوانان را کښته شول ، يوه يې وويل:

ــ موږ به مخته لاړ شو.

شېرمحمد شاته وکتل ، تورپيکې خړ دېوال ته ناسته وه ، په تور خيرن ټکري کې يې ځان تاو کړې و ، پلاستيکي چوټې (څپلکې) يې په پښو وې.

شېرمحمد ور غږ کړ ، نجلۍ راغله ، لومړی شېرمحمد موټر ته ننوت ، بيا نجلۍ کېناسته.

موټر يو پاو په خامه لاره مزل وکړ ، نجلۍ په دروازې پورې نښتې وه ، کله کله به موټر جمپ وخوړ ، ورون به يې د سړي له ورانه سره ولګېد.

موټر پاخه سړک ته وخوت ، په هواره کې د دواړو تر مينځ څلور ګوتې فاصله وه.

له نيم ساعت مزل وروسته د غزني ښار ته ورسېدل. نېغ زرګرۍ ته لاړل او د سرو زرو يو بنګړی يې خرڅ کړ.

د کندهار تر اډې يې پلی مزل وکړ ، په اډه کې لوی ــ واړه موټر ولاړ وو ، خلک يوې بلې خواته ګرځېدل ، يوه موټروان چيغې وهلې.

ــ کندار ، کندار...

شېرمحمد ورمخته شو. له موټروانه يې د هرات د موټرو پوښتنه وکړه ، د موټروان نظر دا و چې هرات ته مستقيما موټر نه ځي ، دوی دې اول کندهار ته لاړ شي او هلته دې د هرات موټر ته ور وخېژي.

موټروان ناري کړې!

ــ کندار ، کندار....

يو چا وټوخل ، شېرمحمد ور وکتل ، د تخت پر سر ناست بوډا سترګه ورته ټينګه کړه. دی ورغی ، بوډا وويل:

ــ پيسې دې ډېرې دي ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

سړي پياله له چايو ور ډکه کړه ، د لاس ګړی ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__اوو بجو ته له کابله بسونه رارسیږي ، سیده هرات ته ځي ، هم یې کرایه کمه ده او هم یې سیټونه هوسا دي.
بوډا په پلاستیکي خیرن غاب کې د اېښې ډوډۍ ځنډه ور پرې کړه ، ورو یې وویل:
__زه هم هرات ته ځم. سره ملګري به یو.
شېرمحمد نجلۍ ته اشاره وکړه ، دواړه د تخت پر سر ، کونج ته کېناستل.
شېرمحمد وویل:
__وږې یې ؟
کوم ځواب یې وانهورېد.
سرې سر هسک کړ ، تورپیکۍ د لرګین تخت تر څنګ تورو بویناکه اوبو ته کتل.
شېرمحمد وویل:
__وخت ډېر دی ، چای به راوغواړو.
نجلۍ ټکان وخوړ:
__څه ؟
__له بیګا راهیسې مو څه نه دي خوړلي ، چای به راوغواړو.
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شېرمحمد یوه واړه هلک ته اشاره وکړه ، هلک ورغی ، په لوړ غږ یې وویل:
__کباب ، قابلي ، کړایي ، څه شی درته راوړم ؟
سرې چای او وچه ډوډۍ وغوښتل.
هلک له هماغه ځایه ناره کړه!
__دوه چایه!
شېرمحمد د تخت په څنډه کې د لرګي ولاړې تمبې ته ور وښوېد. ملا یې پرې ولګوله ، تر څنګ یې تورپیکۍ ته وکتل ، یوه خوا غاړه یې ښکارېدله ، غوږ یې سور و ، د غوږ د پاسنۍ برخې د پېچلو ویښتو څوکې یې سوځېدلې وې.
شېرمحمد مخ واړاوه ، مخامخ د تخت پر ژۍ یو ځوان ناست و ، تر غاړې یې برګ دسمال تاو و ، نجلۍ ته یې وچې سترګې نیولې وې.
شېرمحمد ، تورپیکۍ ته وکتل ، ورو یې وویل:
__ټکرۍ دې سم که!
نجلۍ په بیړه غاړه پټه کړه ، شېرمحمد ته یې شنې سترګې ور واړولې ، غلې کېناسته.
هلک پر غولې دوه واړه ګیلاسونه کېښودل ، بیا یې په منده غبرګې چاینکې او په پلاستیکي غاب کې وچه ډوډۍ راوړه.
شېرمحمد دواړه ګیلاسونه له چایو ډک کړل ، ویې ویل:
__د خدای فضل درباندې وشو. مړه وې.
نجلۍ ګېلاس له ځمکې ور پورته کړ ، شونډې یې وخوځېدې:
__تاته مې بدي پرېښوده.
شېرمحمد وخندل:
__بدی ته پلمه نه پیداکیږي ، ما خو نه یې راتښتولې ، زه خو دې یواځې تر هراته رسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپيکۍ سر وځړېد.
د يوه هلک ږغ يې واورېد:
__ژاولې اخلې ؟
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، ډنگر هلک په لاس کې ژاولې نيولې وې.
شېرمحمد وويل:
__ژاولې درته واخلم.
تورپيکۍ سر پورته کړ ، نرۍ موسکا يې په ډکو شونډو تېره شوه ، بېرته يې سر وځړېد:
شېرمحمد وخندل:
__احسان نه درباندې اچوم ، خپلې پيسې دې دي.
تورپيکۍ څه ونه ويل ، شېرمحمد ، هلک ته د لسو روپو نوټ ونيو ، يو پاکټ ژاولې يې نجلۍ ته نېردې پر غولي کېښودې.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، پاکټ يې په موټ کې ټينگ ونيو.
شېرمحمد وويل:
__د خور کور دې د هرات په کوم ځای کې دی ؟
تورپيکۍ ورته وکتل:
__نه پوهېږم.
سړي په حيرانۍ وويل:
__نوله کومه به يې پيدا کو ؟
نجلۍ وويل:
__تېرکال مې خور راغلې وه ، ويل يې چې کور ته نېردې يې څو هسک منارونه دي.
د بوډا غږ يې واورېد:
__ها منارونه ټولو ته مالوم دي ، له ليرې ښکاري.
شېرمحمد ور وکتل ، بوډا په وړه کتابچه کې څه ليکل.
تورپيکۍ په ټيټ غږ وويل:
__ته هرات ته تللی يې ؟
__نه.
دواړه غلي شول.
بوډا په بيړه بوټونه په پښو کړل ، په زوټه (زوره) يې وويل:
__بس راغی.
شېرمحمد د هوټلې شاگرد ته پيسې ورکړې ، دواړه له تخته کښته شول. بس پر پاخه سړک ولاړ و. درې سره ور وختل ، موټر ډک و ، يواځې شاتنۍ اوږده څوکۍ تشه ښکارېدله. دوی شاتنې سيټ ته ځانونه ور ورسول ، تورپيکۍ ښيښې ته ور وښوېده ، بيا شېرمحمد کېناست ، ورپسې بوډا ځای ونيو.
بس يوه شېبه ولاړ و ، وروسته يې حرکت وکړ.
شېرمحمد مخامخ وکتل ، بس د اوږده تنگ دهليز غوندې و ، دواړو غاړو ته د ناستو مساپرو سرونه ځنگېدل ، له پټکو او سر تورو سرونو سره ، ځای ځای شنې چادرۍ او رنگه ټکرې هم ښکارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکی تر ښېښې د باندې کتل ، بس لمر لوېدو خواته ګړندی روان و ، خړ کورونه ، شنه باغونه ، سپېرې پخڅې او ځای ځای سوځېدلې ټانکرونه په تېزۍ سره تېرېدل...
وروسته سپېره دښته راغله ، کله کله به د اوښانو کتار تېر شو ، کوچیاني به چابکې ورسره رواني وې ، د ګڼو کمیسونو ګردې لمنې به یې خوځېدلې.
یو ساعت وروسته ، موټر په یوه خړ بازار کې ودرېد ، کلینر په لوړ غږ وویل چې د بس د ماشین د خولۍ تر پاکېدو پورې مساپر کولای شي چې هوا بدله کړي.
 څو تنه له څوکیو پورته شول ، شېرمحمد تورپیکۍ ته سترګې ور واړولې ، ورو یې وویل:
__ځو ؟
دواړه له موټره کښته شول. یو کوچینی بازار و ، دواړو غاړو ته یې خړ دوکانونه ښکارېدل ، کله کله به د موټرسایکل غرهاری شو.
شېرمحمد یوه دوکان ته ور وګرځېد ، څو مالټې یې په پلاستیکي خلطه کې واچولې ، راغی ، دواړه د یوه پلچک پر راوتلي هوار سیمیټ کېناستل. سرې یوه مالټه سپینه کړه. تورپیکۍ ته یې وکتل ، د سپینې بڼکې غوندې ښکلې او نازکه ورته ښکاره شوه. هغې مخامخ اوږد غځېدلي غره ته کتل.
شېرمحمد وویل:
__دا د قره باغ د ولسوالۍ علاقه ده. غر ناور نومیږي. څوکې یې کال دوولس میاشتې سپینې وي.
له دې سره یې نجلۍ ته د مالټو کڅوړه ونیوله. تورپیکۍ یوه مالټه ور واخیسته.
 شېرمحمد وویل:
__په قره باغ کې کاریزونه ډېر دي. زه د مزدورۍ له پاره ورته راغلی یم. له ډېرو کاریزونو مې ختې را ایستلې دي.
تورپیکۍ ته یې وکتل ، هغې مالټه خوړه. موټروان هارنونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۲)

هوټلي وويل:

__يواځې يوه تشه کوټه لرو ، يوولس سوه اوغانۍ کرايه دربانديې راځي.

شېرمحمد ، نجلۍ ته وکتل ، هغه غلې ولاړه وه ، مخامخ پر مېز ايښي لوی تلويزيون ته يې وچې سترګې نيولې وې. د تلويزيون پر پرده ځو نجونې ځرخېدلې...

هوټلي وويل:

__څه وايې ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

__څه ؟

__کوټه نيسې ؟

__هو صيب!

هوټلي د ميز له سره قلم ور واخيست. ورو يې وويل:

__نوم دې ؟

شېرمحمد

__ولد ؟

__څه

__د پلار نوم ؟

__ګل محمد

__دا نجلۍ څه نوميږي ؟

د شېرمحمد تندي ګونځې پيدا کړې:

__څه يې کوې ؟

هوټلي وخندل:

__موږ بايد د هر مساپر نوم او ادرس وليکو ، پوليس يې رانه غواړي ، وايي چې د امنيت له پاره ښه دي.

شېرمحمد وويل:

__تورپيکۍ.

د پلار نوم ؟

__نه پوهيږم.

هوټلي په حيرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وويل:

__د ښځو له پاره الايده (بيل) ځای نه لرئ ؟

د هوټلي حيراني ډېره شوه ، ويې پوښتل:

__دا نجلۍ دې څه ده ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

__هيڅ ، نه ، نه ، ښځه.

تورپيکۍ په بيړه مخ ور واړاوه ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې يې بغور (اننګي) سره ول ، سر يې وځړېد.

هوټلي د مېز پر سر د ايښي تليفون ګوشۍ ورپورته کړه. ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلاندې راشه!
شېرمحمد او نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل...
لنډ وخت ووت ، په توره دریشۍ کې له ونې ټیټ سړی پر زینو راکښته شو ، هوټلي د هغه غوږ ته خوله ور نږدې کړه ، نوي راغلي سړي شېرمحمد ته وکتل ، ورو یې وویل:
ـــتذکره لرې ؟
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل...
سړي بله پوښتنه وکړه:
ـــدا نجلۍ دې څه کېږي ؟
د شېرمحمد سترګې رډې راوختې ، توریکۍ یې تر مټ ونیوله ، دواړه د لویې شېبنه یې دروازې خواته روان شول.
سړي پسې غږ کړ!
ـــهی! چېرې ځې ؟
شېرمحمد مخ ور وانه ړاوه ، ده هماغسې د توریکۍ مټ ټینګ نیولی و ، دواړه د کتار څوکیو تر مخې تېر شول.
هماغه سړي چیغه کړه!
ـــودرېږه! نجلۍ دې راتښتولې ده!
شېرمحمد پښو ته زور ورکړ ، توریکۍ تېزه پسې روانه وه ، د خیرن ټکري پیڅکه یې د یوه مېز پر سر تېره شوه ، نمکدانۍ ورغړېده ، لاندې پر سپینو کاشیو ولګېده ، مالګه باد باد شوه.
دواړه تر ښېښه یې دروازې ووتل ، مخامخ یې پر عمومي سړک منډه ور واخیسته ، د یوه موټر له ټایرونو کرښنده اواز پورته شو ، ودرېد ، د ځنګ ښېښه ټیټه شوه ، یوه ځوان سر راویست ، په خشکه یې وویل:
ـــهی ، لوده ، دهاتي.
شېرمحمد ور ونه کتل ، یواځې ارته سېږمې یې د سوځېدلې ربړ له بویه ډکې شوې. دواړه تر سړک پورې وتل.
په پیاده رو کې یې منډه کړه ، شېرمحمد په بېړه شاته وکتل ، د بندو دوکانونو پر سرونو د ګروپونو ژېړې او سپینې رڼا وې ښکارېدلې ، لیرې د هوټل تر مخ په سپینه رڼا کې د تورې دریشۍ والا ولاړ و ، یو لاس یې غوږ ته نیولی و ، بل لاس یې خوځېده ، داسې لکه له چا سره چې په مبایل خبرې کوي.
شېرمحمد یوې کوڅې ته ور تاو شو ، نجلۍ وارخطا وه ، په سړي پسې یې ګړندي ګامونه اخیستل....
دواړو د کوڅې تر پایه په یوه ساه ځانونه ورسول ، پوخ سړک په مخه ورغی ، سړي د نجلۍ مټ پرېښود ، لنډ راتاو شول ، د موټر تېزه رڼا یې پر سترګو ولګېده ، ګامونه یې ورو کړل ، یو کوچینی موټر ، په چټکۍ تر څنګ تېر شو.
شېرمحمد سره ساه واخیسته ، دواړه د سړک پر غاړه غلي روان شول. چوپه چوپتیا وه ، دوی یواځې د څپلو بوټونو او څپلکو د تلیو ټکا اورېدله ، کله کله به له لیرې د یوه موټر ژېړه رڼا د تړلو دوکانونو پر سپینو اهن چادرو ولګېده. نور داسې څه نه وو چې حرکت ولري.
ځای ځا ی به درې ، څلور منزله تامیرونه په مخه ورغلل ،په ځینو کې به د ګروپونو ژېړې او سپینې رڼاوې ښکارېدلې.
دوی ښه شېبه مزل وکړ ، وروسته توریکۍ ودرېده ، په نیولې غږ یې وویل:
ـــچېرې ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرمحمد سر وخرېد.

نجلی تر پاخه لښتي ټوپ کړ ، د دوکان پر سیمیټي زینه کېناسته.

شېرمحمد یوه شېبه غلی و ، بیا ور مخته شو ، نجلۍ ته مخامخ ودرېد ، د هغې ټکری په غاړه کې پروت و ، تورو ویښتو یې د ګروپ ژېړې رڼا ته سره لمبه کوله.

شېرمحمد د نجلۍ تر څنګ کېناست ، ورو یې وویل:

__زه نه وم ملامت ، هوټلي شکي شو ، له مجبورۍ مې د(ښځې) نوم واخیست.

تورپیکۍ په غریو کې وویل:

__کاشکې له هغه سپین ږیري سره تللې وای ، څومره ټینګ شو ، ویل یې چې خپل کور یې دی. اوس به په دې نیمه شپه کې څه کوو ؟

شېرمحمد غلی و.

له مخامخ کوڅې څو کوڅه ډب سپي راووتل ، مخکینی سپی ودرېد ، نورو سپیو هم پښه ونیوله ، یوه شېبه یې په پیاده رو کې ناستو بنیادمانو ته وکتل ، بیا د یوه موټر تېزه رڼا پرې ولګېده. سپیو حرکت وکړ ، د سړک په مېنځ کې مخ کښته لیکه روان شول ، سرونه یې خړېدلې وو.

یو موټر ښویه تېر شو ، خو یودم یې بریک ونیو ، بېرته په شا راغی ، د موټر په رڼو ښېښو کې څو ځوانان ښکارېدل ، دوی یوه شېبه پر سیمیټي زینه دوو ناستو کسانوته وکتل ، یودم یې وخندل ، د موټر ټایرونه ځای پر ځای تاو شول ، له سلنسر څخه غوټه تور لوګی راووت.

بېرته چوپه چوپتیا شوه. یواځې د تورپیکۍ د ژامو کړپا اورېدل کېدله... شېرمحمد له خپل ځانه تاو شوی څادر خلاص کړ ، د نجلۍ پر اوږو یې واچاوه. تورپیکۍ پورته وکتل ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې شنې غټې سترګې وځلېدې. بېرته یې سر ټیټ شو.

شېرمحمد وویل:

__شپه دلته نه شو تېرولی ، ساړه دي. باید یو ځای پیدا کو.

نجلۍ ولاړه شوه ، دواړو په پیاده رو کې حرکت وکړ ، مخکې لاړل ، لیرې ، د دوکانونو په مېنځ کې ژېړه لویه ښیښه ښکارېدله ، دوی هماغه لور ته ور وګرځېدل. غټ ګروپ راځوړند و ، ژېړه رڼا ، لاندې پر تور سړک پرته وه.

شېرمحمد ور مخته شو ، پر خوله شوې ښیښه یې لاس تېر کړ ، خوله د مېنځ له خوا وه ، نه پاکېده ، تندی یې پر ښیښه ولګاوه ، د اوبو څاڅکی ورغړېد. په رڼه لیکه کې پر هواره قالینچه څو سوځېدلې وچې ډوډۍ ښکارېدلې ،. ور هاخوا د لرګي کوچینی صندوق خلاصه خوله پروت و.

یو ټیټ خوبولی ږغ یې واورېد:

__نان نیست.

شېرمحمد ښیښې ته نوک ونیو ، ورو یې وټکوله.

دا ځل له دننه پر ښیښه یو لاس تېر شو ، په پاک شوې ځای کې ډنګره پکه ککری ، وړې چوخنې سترګې او سپینه اوږده ږیره ښکاره شول. .

بوډا خپلې سترګې وموښلې ، په غوسه یې وویل:

__ګپه نمیفامي ، نان نیست!

یودم غلی شو ، په خړ څادر کې پیچلې نجلۍ ته یې وکتل.

بوډا لویه ښېښه کش کړه ، د شېرمحمد او تورپیکۍ پر مخونو توده هوا ولګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وویل:

ــ مسافر استین ؟

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

بوډا ولاړ شو .. د څنګ دروازه یې خلاصه کړه ، ورو یې وویل:

ــ بیاین ، هوا سرد است.

دواړه نانوایي ته ور ننوتل.

بوډا په بیړه زړه بړستنه تر کونجه ونیوله ، توشکه یې ور واخیسته ، د تناره تر څنګ یې ویړه کړه ، ورو یې وویل:

ــ بشینین.

دوی کېناستل.

بوډا د بالښت تر څنګ ایښې خولۍ ور پورته کړه ، پر سر یې کېښوده ، و یې ویل:

ــ از کجا آمدین ؟

کوم ځواب یې وانه ورېد.

ویې خندل:

ــ پشتون استي ؟

شېرمحمد لنډ ځواب ورکړ.

ــ هو.

بوډا هماغسې په خندا کې وویل:

ــ فارسي میفامي ؟

ځواب یې وانه ورېد.

ــ د کوم وطنه راغلی یې ؟

ــ له غزني.

د بوډا خندا زور ونیو ، په خوند یې وویل:

ــ شه ، شه ، شه ، د زیارتونو وطن راغلی یې.

یو دم یې خپل ښی لاس د سلامۍ په بڼه خپل تندي ته ورنږدې کړ.

ــ سلام ، سلام ، زیارتونو ته سلام.

لاس یې کښته کړ ، په ماته ، ګوډه پښتو یې وویل:

ــ مسافر خانه ته چرا نه یې تلی ؟

شېرمحمد وویل:

ــ پیدا مو نه کړه ، نابلده یو.

تورپیکی ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.

بوډا وخندل:

ــ ډوډی مو خوړلې دئ ؟

ــ نه !

ــ نن له غزني راغلی یې ؟

شېرمحمد وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__هو ، سهار لمانځه مال له کوره راووتو ، ټوله ورځ مو مزل وکړ ، هرات ته د شپې په دولسو راورسېدو.
بوډا مخامخ پر دېوال را ځړېدلي خيرن ساعت ته وکتل ، پاو باندې يوه بجه وه. ورو ولاړ شو ، ښکته اېښی تر موز يې راواخيست ، خيرنو پيالو ته يې لاس ور وغځاوه ، دواړه پيالې يې له چايو ډکې کړې ، دوې ، درې وچې سرې ډوډۍ يې پر اخبار کېښودې. ورو يې وويل:
__بخور!
شېرمحمد وچې ډوډۍ ته لاس ور ټيټ کړ.
تورپيکی ورو وويل:
__ورته ووايه ، آغا نه پېژني ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د نجلۍ په سپينو بغورو کې سرخې ښکارېده.
شېرمحمد وخندل:
__اصلي نوم يې څه دی ؟
__مامد حنيف ، انجنير دی!
بوډا وخندل:
__په څوک پسې ګرځې ؟
شېرمحمد وويل:
__خور يې ورته ناسته ده ، نا بلده يو ، درک يې نه شو مالومولی.
د بوډا خندا زور ونيو.
__هرات لوی شار است ، اګه ادرس نه وي درسره ، نه شې پيدا کولای.
تورپيکی يې په خبرو کې ور ولوېده:
__د کور تر څنګ يې هسک منارونه دي.
بوډا هماغسې په خندا کې وويل:
__هلته خو زياد کورونه وجود شته. خير ،منارونه پيدا کول اسان است ، هر ټکسي وان ته ووايې ، رسوي . دواړه غلي شول. د دېوالي ساعت ټکا اورېدل کېدله ، کله کله به د چايو د سوړولو (ښنبلو) غږ هم پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳)

شېرمحمد جتکه وخوړه ، د لاوډ سپیکر تېز غږ يې په غوږو ننوت ، اذان و. شاوخوا يې وکتل ، تورپیکۍ تناره ته نږدې پرته وه ، خړ ځادر پرې هوار و. بوډا هم له ډک تشت لندو وړو څخه کوچینۍ ذغالې (پېړې) بېلولې.

شېرمحمد کېناست ، لونګۍ يې تر سر تاو کړه.

د بوډا خوبولی غږ يې واورېد:

__خوب وکړ ؟

شېرمحمد سترګې وموښکلې:

__هو

بوډا وویل:

__اوس شاګردان به راځي ، شپه تېر شو ، نور به لاړه شي.

شېرمحمد ساعت ته وکتل ، پاو کمې پنځه بجې وې. پر ښیښه يې لاس تېر کړ ، د باندې لا تیاره وه. ورو يې وویل:

__تورپیکۍ !

نجلۍ ویده وه.

سرې خپل غږ په زوته کړ!

__تورپیکۍ !

ځادر وښورېد.

شېرمحمد وویل:

__سهار دی ، ځو به ، نانوايي ته خلک راځي.

نجلۍ کېناسته ، ټکری يې پر سر سم کړ.

بوډا وویل:

__ټکسي موټروان منارونه مالوم دي.

شېرمحمد بوډا ته لاس ورکړ او له نجلۍ سره يو ځای له نانوايي ووت. د باندې تیاره وه ، پورته ستوري ځلېدل ، سوړ باد چلېده.

دواړه د سړک پر غاړه ورو روان ول ، چوپه چوتیا وه ، کله کله به د جارو کرښنده اواز پورته شو. دوی تر سړک واوښتل ، څلور لارې په مخه ورغله ، يوه تن يوه اوږ ده جارو سړک ته نیولی وه ، خاورې يې جارو کولې.

دواړه ورمخته شول ، سړی له سنه پوخ ښکارېده ، د جامو له پاسه يې نارنجي رنګ ارت جمپر اغوستی و ، هماغسې يې سړک جارو کاوه.

شېرمحمد ورو وویل:

__منارونو ته کومه لاره تللې ده.

سړي هماغسې جارو وهله ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، په لاس يې لوېدیځ لورته اشاره وکړه.

دوی تر سړک واوښتل. دوه سړکونه ول ، په مینځ کې يې تر يوه ځایه بې پاڼي بوټي او لغړ نیالګۍ ښکارېدل.

ور هاخوا د ګروپونو رڼا دومره زوروره نه وه چې څه دې ښکاره شي.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، ختیځ لور ته اسمان روڼ ښکارېده ، ځای ځای به د دوکانونو د اهن چادرونو د پورته کېدو کرښنده اوازونه پورته شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځای له يوې کوڅې څو تنه راووتل ، ځينې په پټو ګانو کې پټ ول ، نورو يې د خپلو جمپرونو او کورتيو په جيبونو کې لاسونه ننه ايستي وو. ټول ځوړند سرونه تېر شول.

شېرمحمد پښه ونيوله ، تورپيکۍ ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

__جومات دی ، زه به خدای ياد کم.

نجلۍ د دوکان مخې ته ودرېده. شېرمحمد خو ګامه واخيستل ، کړپ شو ، شاته يې وکتل ، تورپيکۍ ته نږدې ، يوه ځوان د دوکان دروازه خلاصوله ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

بېرته ورغی. تورپيکۍ ته يې اشاره وکړه ، دواړه د سړک پر ژۍ روان شول.

د يوه موټر غږ يې واورېد ، شېرمحمد ور وکتل ، ژېړ او سپين رنګ يې درلود. لاس يې ورته وخوځاوه. موټر بريک ونيو ، پاو ورسته د هسکو مناورونو تر څنګ کښته شول.

مناورونه تر غاړې پورته ژېړبخون ښکارېدل. خو لاندې کورونه لا په سيورې کې پراته ول ، پر پراخ پاخه سړک يو يو موټر تېرېده.

ځينې خلک په کارونو پسې روان ول ، تر خولو يې سپين تاوونه پورته کېدل. شېرمحمد يوه دوکان ته ور وګرځېد ، له دوکانداره يې د انجنير محمد حنيف د کور پوښتنه وکړه ، هغه نه پېژاند. بيا يې پر بايسکل سپور ځوان ودراوه ، ځوان هم د (نه) ځواب ورکړ.

وروسته له تورپيکۍ سره يو ځای تر پاخه سړک واوښت ، بلې کوڅې ته داخل شول ، يوه ماشوم له نل څخه اوبه وړې. ورغی ، په ژبه نه شو ورسره پوه.

دوې ، درې ، څلور کوڅې وکتې ، څوک چې به په مخه ورتلل ، دراوه به يې ، خو يوه ته هم د انجنير حنيف کور نه و مالوم.

د سهار نهه بجې شوې ، دواړه وږي ول ، تودې ډوډۍ يې راواخيستې ، په کوڅه کې د يوه بند دوکان مخې ته د لرګي پر تخت کېناستل.

غلي ول ، د دواړو ژامې خوځېدلې ، وچه ډوډۍ يې خوړه.

شېرمحمد نجلۍ ته وکتل ، پزه او بغور يې سره ول ، ورو يې وويل:

__يخني دې کيږي ؟

تورپيکۍ د (نه) په اشاره سر وخوځاوه. بېرته يې له ډوډۍ څخه وړه ګوله ور ببله کړه.

نږدې ناره شوه!

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

دواړو ور وکتل ، يو بوډا په لاسي کراچۍ پسې روان و. کراچۍ له زړو اوسپنو او شلېدلو پلاستيکي چوټو (خپلکو) ډکه وه.

شېرمحمد ولاړ شو ، له بوډا يې د انجنير حنيف د کور پوښتنه و کړه. بوډا دريېمې دروازې ته ګوته ونيوله.

تورپيکۍ په چټکۍ ور مخته شوه. په بيړه يې وويل:

__د غزني دی ، دلته په کومه موسسه کې کار کوي.

بوډا وخندل:

__ها ! پشتون است.

تورپيکۍ په لاس کې نېولې ډوډۍ پر اوسپنو کېښوده. منډه يې واخيسته.

شېرمحمد پسې وکتل. د نجلۍ ټکرۍ په غاړه کې پروت و ، تور پيچلې ويښته يې پورته غورځېدل..

کړپ شو ، په لرګيني دروازه ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ناره کړه.

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

کراچۍ حرکت وکړ ، شېرمحمد لاس ور وغځاوه ، توده ډوډۍ يې ورپورته کړه ، خپله برخه يې پر اوسپنو کېښوده.

يوه شېبه ودرېد ، لينګي يې لړزېدل ، زړه يې سستي ورکوله ، د ورکې احساس ور لوېدلی و.

تخت ته ورغی ، څادر يې ورپورته کړ ، سترګې يې له اوښکو ډکې وې ، دروازې ته يې وکتل ، ځنځير لا تال خوړ.

يو دم تيرې چيغې شوې ، دوازه په تېزۍ خلاصه شوه ، توريکۍ په منډه کوټې ته راووته.

په دروازه کې دوه تنه ودرېدل ، چاغه په عمر پخه ښځه او د هغې په عمر ډنګر نارينه.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، ښځه په غوسه وه ، له خولې يې لاړې بادېدلې ، په خشکه يې وويل:

__د غله لورې ، په رڼا ورځ د خلکو کورونو ته ورځې.

توريکۍ ، ټيټ سر ، غلې ولاړه وه ، له خيرن تور ټيکري نه راوتلې سپين لاسونه يې لړزېدل.

شېرمحمدپه وارخطايي وويل:

__پام ، پام يې نه و ، دې وبل چې د خور کور يې دی.

ډنګر سړی په خبره کې ور ولوېد:

__چوپ! د انسان به هم دومره پلنه پزه وه! دروازه مو نه شوای ټکولای ؟

دواړه کور ته ننول ، دروازه په شدت له چوکاټ سره ولګېده.

توريکۍ وارخطا وه ، ټکری او لمن يې لړزېدل.

شېرمحمد وويل:

__راځه!

نجلۍ ځوړند سر پسې روانه شوه. دوی د کوټې تر پايه پټه خوله ول.

شېرمحمد وويل:

__خوا مه بدوه.

ځواب يې وانه ورېد.

شاته يې وکتل ، توريکۍ ځوړند سر ولاړه وه.

شېرمحمد ورغی ، نجلۍ ژړل....

سړي وويل:

__زړه دې مه خوره ، قول دی ، د خور کور به دې پيدا کوم.

توريکۍ شنې سترګې ور واړولې ، بغور يې لانده ول.

شېرمحمد وخندل:

__زړه ته مې نه لوېده چې ته به دومره کمزورې يې.

د نجلۍ سر وخړېد.

شېرمحمد وويل:

__هه! واخله.

توريکۍ ور وکتل. سړي توده ډوډۍ ورته نيولې وه.

نجلۍ په غريو کې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ زړه ته مې نه کيږي.
د شېرمحمد لاس هماغسې غځېدلی پاتې شو. نجلۍ ډوډۍ ور واخيسته.
ورو يې وويل:
ــزما له لاسه سپک شوې.
شېرمحمد وخندل:
ــ دا خبرې راځي.
حرکت يې وکړ ، څو ګامه يې واخيستل ، غوږ يې ونيو ، د سړک پر ورو تيرو د چوټو د لګېدو اوازونه ورپسې ول.
دوی تر يوولسو بجو په کوڅو کې وګرځېدل ، خو درک مالوم نه شو ، اخر يو چا مشوره ورکړه چې نوې ښار ته لاړ شي ، هلته موسسې ډېرې دي. کېدای شي کوم چاته مالوم وي.
دواړه په ټکسي کې کېناستل ، شل دقيقې وروسته په نوي ښار کې ول.
ښکلې سيمه وه ، پراخې او پاکې کوڅې يې درلودې ، پاخه ، عصري کورونه ډېر ول. د ځينو کورونو مخې ته د لرګي غرفې ښکارېدلې ، ځای ځای مسلح کسان ولاړ وو.
شېرمحمد يوې غرفې ته ور وګرځېد ، د انجنير حنيف پوښتنه يې وکړه ، منفي ځواب يې واورېد.
بلې کوڅې ته لاړل ، له يوه ښکلي درې پوړيزې ودانۍ د تورو ښېښو موټر راووت ، شېرمحمد لاس ورته وخوځاوه ، مخکينۍ ښېښه کښته شوه ، دوه ځوانان ناست ول ، شېرمحمد د انجنير حنيف نوم واخيست ، ويې ويل چې په کومه موسسه کې کار کوي ، خو مقابل لوري د موسسې د نوم پوښتنه کوله.
دوی د غرمې تر يوې بجې سرګردانه ول ، څو کوڅې يې وکتې ، نتيجه يې مالومه نه شوه.
دواړه ستړي ستومانه يوه پوخ ديوال ته کېناستل ، يو وسلوال راغی ، له هغه ځايه يې ولاړ کړل.
په بله کوڅه کې ډله نجونې په مخه ورغلې ، ټولې يو رنګ ښکارېدلې ، تورې جامې يې په تن وې ، پر ويښتو يې سپين لنډ ټکري پراته ول. له هرې يوې سره بکس ښکارېده.
تورپيکۍ په بيړه له يوې نجلۍ وپوښتل:
ــمامد حنيف پيژنې ؟ انجنير دی.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل ، غلې ترې تېره شوه.
نورې نجونې په مخه ورغلې ، هماغسې جامې يې اغوستې وې ، خبرې يې کولې ، خندل يې...
دوی د کوڅې سر ته ورسېدل ، نجونې ډېرې شوې ، ټولې د يوه دوه منزله لوی تامير له عمومي دروازې راوتلې.
مختلفې ونې يې درلودې ، ورې ، منځنۍ او لوړې ، خو ټولو يو رنګه جامې اغوستې وې.
تورپيکۍ سپين ديوال ته ولې ولګول ، شېرمحمد هغې ته نږدې کېناست. ورو يې وويل:
ــمکتبۍ دي.
تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست:
ــزما د خور لور هم مکتب ته ځي.
غلې شوه ، دې به هرې تېرېدونکې نجلۍ ته په ځير ځير کتل....
مخامخ دوه له عمره پاخه نارينه را روان ول.
شېرمحمد وويل:
ــزه به د انجنير حنيف پوښته وکم.
ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ غلې وه ، شېبه وروسته ، درې نجونې ورته ودرېدې.
تورپیکۍ مخ ور واړاوه ، یوې نجلۍ چې تر دوو نورو په ونه لوړه ښکارېده ، وویل:
__ څوک غواړې ؟
تورپیکۍ په بیړه ځواب ورکړ ؛
__ انجنیر حنیف پیژنې ؟ دلته په یوه موسسه کې کار کوي ، اصل د غزني دی.
نجونو یوبل ته وکتل...
تورپیکۍ وویل:
__ خور مې ورته ناسته ده.
له وني لوړې نجلۍ د (نه) ځواب ورکړ.
دوهمې نجلۍ چې مخ یې د نوې ځوانۍ په دانو ډک وو ، وویل:
__ ویښته دې توني کړېدې ؟
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل....
له وني لوړې نجلۍ وخندل:
__ کلیوال خلک تونې نه پیژني ، ویښته یې خدایې همداسې ښکلي او زیړه دي.
درېیمه نجلۍ په خبره کې ور ولوېده:
__ دا طبیعي ښایست لري ، ته ورته وګوره ، تکې شنې سترګې یې دي ، نری پزه او وړه خوله. ما په تلویزیون کې کټ مټ ددې په څېر نجلۍ لیدلې ده ، په انګلستان کې د ښکلا ملکه شوه.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
له وني لوړې نجلۍ وخندل:
__ بس! یواځې تود حمام او پاکې جامې غواړي ، خدایکه یې په ټول هرات کې جوړه پیدا کې.
نارینه دروند غږ یې واورېد:
__ نه یې پیژانده.
نجونو ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
خندا په ستونو کې راټوله شوه ، وړې نجلۍ پخ وهل ، په زوته یې وخندل ، نورو دوو ، خپلو خولو ته ټکري ونیول.
تورپیکۍ په بیړه ولاړه شوه ، شنې ، غټې سترګې یې رډې راوختې ، په غوسه یې وویل:
__ ولې خاندی ؟ خپلو مخونو ته مو نه دي کتلې ، تر تاسې خو اوس هم ښایسته دی.
ټیټه شوه ، وړه ډبره په ګوتو ورغله ، نجونو منډه کړه.
شاوخوا یې وکتل ، څو نجونې ولاړې وې ، په حیرانۍ یې ورته کتل...
شېرمحمد ته یې سترګې ور واړولې ، څمکې ته یې کتل ، حرکت یې نه درلود.
د تورپیکۍ شونډې وخوځېدې:
__ د سپي لورانو.
یودم یې سرۍ تر لاس ونیو ، په زوته یې وویل:
__ څه! له دې ځایه ځو.
حرکت یې وکړ ، شېرمحمد د ماشوم غونډې پسې روان و.
تورپیکۍ له ځان سره ډونګېدله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يودم ودرېده ، لاس ته يې وکتل ، ګوتې يې سستې شوې. سر يې وخوځېد.
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، د نجلۍ اوږدو بڼو پر سپينو غومبرو تېره سيوري جوړ کړي ول.
د سرې ورې سترګې له اوښکو ډکې شوې ، ورو يې وويل:
__خو زه له دې خبرو سره عادت يم.
تورپيکۍ نيغ ورته وکتل ، شنې ، زيږې سترګې يې له غوسې ډکې وې ، په خشکه يې وويل:
__خپلو ځانونو ته يې پام نه و ، سمې شيشکې وې.
شېرمحمد وخندل:
__راځه ، نورې کوڅې لا پاتې دي.
روان شو ، مخکې لاړ ، تر خنګ يې وکتل ، تورپيکۍ په ټيټ سر ګامونه پسې اخيستل ، له خړ ټکري راوتليو پېچلو ويښتو يې لمر ته سره بخونه رڼا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(١٤)

يوه تنکۍ ځوان د کوټې دروازه خلاصه کړه ، په کيلي بند کې ټومبلې لويه کيلې يې د خيرن ميز پر سر کېښوده ، پخپله له کوټې ووت.

توريپکی د وره له ليخکې پښه واړوله ، کوته وړه وه ، پر سره خيرن فرش يو دوه نفره کټ ايښی و. پر توشکه کات شوې کمپله ښکارېدله.

شېرمحمد ورغی ، په کوټه کې بله وړه دروازه يې ټيله کړه ، تشناب و ، په يوه زاړه کوچيني سطل کې اوبه ښکارېدلې ، د اوبو پر سر سره ډولچه ګرځېدله...

ور يې پورې کړ ، توريپکۍ ته يې وکتل ، پر کټ څوړند سر ناسته وه.

شېرمحمد وويل:

__بله چاره نه وه.

کوم غبر يې وانه ورېد.

شېرمحمد لوېي اورسۍ ته ودرېد ، لاندې ګڼه ګونه وه ، خلک يوې بلې خوا ته روان ول ، پر پراخ پاخه سړک د روانو موټرو اوږدې ليکې ښکارېدلې. پرته له دې چې توريپکۍ ته وګورې ، ويې ويل:

__دا ځای لا ښه دی ، نه يې تذکره غوښته او نه يې هم د پلار ، نيکه پوښتنه کوله.

نجلۍ هماغسې غلې ناسته وه.

د سرې شونډې وخوځېدې:

__زه د باندې ځم ، ماښام دی ، ورځ مو په لوږې تېره کړه ، د خوړو له پاره بايد يو څه راوړم.

توريپکۍ په بيړه ورته وکتل.

شېرمحمد وويل:

__دروازه به د باندې له خوا درپسې بنده کم.

کيلي يې ور واخيسته ، په وره کې يې نوک ونيو ، ورو يې وويل:

__په ما باور ولره.

د باندې ووت ، يو ځل يې بيا مساپرخانې ته وکتل ، ده په شنه رنګه لوحه کې د کټ رسم په نښه کړ.

په پياده رو کې مخکې لاړ ، اذان يې واورېد ، جومات و ، ور وګرځېد ، د ماښام فرض يې په ملا پسې ادا کړل.

يوه لحظه کېناست ، کونج ته ناست تنکي ځوانان زنګېدل ، تلاوت يې کاوه.

سړک ته ووت ، ګروپونه بل ول ، غوړ بوی يې په سپږمو ننوت ، چپلي کباب پخېده ، ورغی ، دوه خوراکه يې په اخبار کې ورته تاو کړل.

درې پاوه وروسته چې يې کله د کوټې د وره په کولپ کې کونجي (کيلي) تاوه کړه ، ګروپ بل و ، توريپکۍ ورسۍ ته نږدې ناسته وه.

نجلۍ د وره له کړپ سره په بيړه ولاړه شوه ، دوه ګامه مخکې راغله ، په غريو کې يې وويل:

__څه شوي ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د نجلۍ سترګې له اوښکو ډکې وې ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد وويل:

__څه خبره ده ؟

د توريپکۍ سر وخوځېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ اندېښنه مې شوه.
د شېرمحمد ېښې مړې شوې ، پر تندي يې نرۍ خوله راغله ، لاړ او پر کټ کېناست.
باور يې نه راته ، اخر داسې نجلۍ پيدا شوه چې دده په اړه اندېښنه وکړي ، دا اندېښنه څومره خوږه وه ، ډېره خوږه ، له خونده ډکه.
ده په دې شنو سترګو کې څو ځله اوښکې ليدلې وې ، خو اوسنيو اوښکو توپير درلود ، ډېر توپير ، دا شنې سترګې دده له پاره له اوښکو ډکې وې. د داسې چا له پاره چې ټولې دنيا ملنډې پرې وهلې ، هيڅ يوې نجلۍ په مينه نه و ورته کتلي ، يوه هم نه وه پسې خپه شوې ، خو په لومړي ځل يوه نجلۍ په ده پسې اندېښمنه وه.
د سرې په سترګو کې اوښکې راټولې شوې ، د کلي نجوني يې سترګو ته ودرېدې ، هغوی هم اوښکې تويې کړې وې ، خو له خندا ، ډېرې خندا ، بېواکه خندا ، دومره خندا چې پای يې اوښکې وې. خو د تورپيکۍ اوښکو توپير درلود ، دا اوښکې د اندېښنې علامه وه ، په ده پسې اندېښنه ، داسې اندېښنه چې د زړه له تله وه ، يوه ښکلې ، له حيا ډکه اندېښنه.
دا له خونده ډکه اندېښنه ډېره ونه غځېده. د کوټې ور ټکېدلی و. شېرمحمد ولاړ شو ، هماغه تنکی ځوان و. دی نيغ تشناب ته لاړ ، سوځېدلې ګروپ يې بدل کړ ، بېرته له کوټې ووت.
شېرمحمد پر لاسونو سرې اوبه تويې کړې ، پر کټ کېناست ، مېز يې ور وښوياوه. ورو يې وويل:
ــ راځه.
تورپيکۍ ور وکتل ، سرې ګوله جوړوله.
نجلۍ وويل:
ــ زړه ته مې نه کيږي.
شېرمحمد په ډکه خوله وويل:
ــ ام م م ، خوند يې بد نه دی. راځه ، ټوله ورځ مو په ګرځېدو تېره شوه. د سهار له وچې ډوډۍ پرته مو څه خوړلي دي ؟
ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ ته يې وکتل ، په تندي يې ډومبک ډومبک خوله پرته وه.
ورو يې وويل:
ــ تبه دي ده ؟
د تورپيکۍ ډکې شونډې وخوځېدې.
ــ هو ، مره تبه.
شېرمحمد ولاړ شو.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل.
سرې وويل:
ــ ګولۍ درته راوړم.
تورپيکۍ په خبره کې ور ولوېده:
ــ نه ، ښه يم.
شېرمحمد وويل:
که دي تبه ډېره شوه ، بيا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب یې وانه ورېد.
نجلۍ له اورسۍ د باندې کتل ، د کروپونو ژېړه رڼا ، لاندې پر روانو ، سرتورو سرونو او خولیو لګېدله.
سړي کېناست ، بله ګوله یې شونډو ته ورنږدې کړه ، بېرته یې کېښوده ، چټک ولاړ شو او له کوټې ووت.
لنډه شېبه وروسته بېرته راغی ، دوه پاکټه ګولۍ او یو کوچینی بوتل اوبه یې پر میز کېښودل. نجلۍ ته یې وکتل ، هماغسې اورسۍ ته نږدې ناسته وه.
شېرمحمد وویل:
__د ډاکټر خبره درته کوم. مخکې تر ګولیو باید یو څه وخورې.
تورپیکۍ ولاړه شوه ، یوه ټوټه چپلي کباب یې په لړه ډوډۍ کې ونغاړه ، بوتل او ګولۍ یې ور واخیستې ، بېرته اورسۍ ته ور وګرځېده.
ښه شېبه ووته ، شېرمحمد ور وکتل ، تورپیکۍ د بوتل سر نه شوای خلاصولی. ورغی ، د بوتل له سره یې زیړې ګوټې راتاوې کړې ، کړپ شو ، پلاستیکي سرپوښ لاندې ولوېد.
ولاړ شو ، څادر یې هوار کړ ، نهه رکاته وروسته چې یې کله دعا کوله ، د غاښونو ټکا یې واورېده. مخ یې واړاوه ، نجلۍ لړزې اخیستې وه.
ورو یې وویل:
__ته باید پرېوزې ؟
__خو ما لمونځ نه دی کړی.
سړي څادر ور پرېښود.
کله چې تورپیکۍ د وروستیو دریو رکاتو سلام وګرځاوه. کټ ته یې سترګې ور واوښتې ، لویه ، کمپله ورباندې هواره وه ، یو بالښت کم و. شېرمحمد ته یې وکتل ، اورسۍ ته نږدې یې پلتۍ وهلې وې ، بالښت یې پر څنګنو پروت و ، غټ ، زیږه لاسونه یې پر بالښت ایښي ول.
تورپیکۍ وویل:
__ته پر کټ ویده شه.
شېرمحمد وخندل:
__نه ، څمکه ښه ده.
__ نو کمپله در واخله.
شېرمحمد وویل:
__یوه کمپله ده ، ته تبه لرې. سړه تبه.
نجلۍ وویل:
__خو یخني ده. لاندې لاړ شه او له هوټلي بله کمپله راواخله.
سړي وخندل:
__نه غواړم چې بیا کوم چا ته شک ور ولوېږي ، زه عادت یم ، یو وخت مې د مالونو سوداګرې کوله ، ډېرې سړې شپې مې په سارا کې له کمپلې پرته ستورو ته تېرې کړېدي ، بس ، په دې یوه څادر کې ګوزاره کولی شم.
کوټ مې هم تود دی.
تورپیکۍ څه ونه ویل ، لاړه او په کمپله کې ننوته.
شېرمحمد د کوټ ځنځیر کش کړ ، څادر ته یې لاس ور وغځاوه ، اوږد پرېوت.
ښه شېبه ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو يې وويل:

سهار به بيا منارونو ته ځو ، دا وار به د سړک بله غاړه پسې ګورو.

څواب يې وانه ورېد.

غوږ يې ونيو. د يوه ، نيم موټر له تېرېدو وروسته به ، د نجلۍ د ساه ايستلو يو رنګه منظم اوازونه اورېدل کېدل.

ولاړ شو ، ګروپ يې مړ کړ ، بېرته په خپل ځای پرېووت. د مخامخ تامير د ګروپونو رڼا د کوټې پر دېوالونو لګېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۵)

غرمه وه ، نری نری باران اورېده ، شېرمحمد او تورپیکۍ څوړند سرونه په یوه کوڅه کې روان ول. ګامونو یې له ځمکې ختې جلا کوله...دواړه غلي ول.

یوې بندې غرفې ته ور وګرځېدل ، لاندې ځمکه وچه وه ، د باران څاڅکي پورته له اهن چادره په جوړ شوي سایبان لګېدل.

دواړه ودرېدل.

شېرمحمد په سترې غږ وویل:

__ښه! اوس ؟

ځواب یې وانهورېد.

سرې کېڼ لورته وکتل ، کوڅه پاخه سړک ته وتلې وه. هیڅوک هم نه و ، لیرې یو یو موټر تېرېده.

شېرمحمد وویل:

__سهار اوه بجې راوتلې یو ، غرمه شوه.

تورپیکۍ ځمکې ته کتل...

سرې مخ ور واړاوه ، د نجلۍ له سپینې زنې ، رانه څاڅکي څڅېدل...کېناست ، د لرګې غرفې ته یې ملا ولګوله ، له ځمکې یې یو خلې ور پورته کړ ، په خاورو کې یې کرېږې لیکې وایستلې.

چوپه چوپتیا وه ، په اهن چادر د باران یو لاس څاڅکي لګېدل ، د لندو خاورو بوی ته.

تورپیکۍ سوړ اسویلی ویست ، ورو یې وویل:

__هماغه سیند ښه و ، اوس به بېغمه وم.

شېرمحمد سر پورته کړ ، نجلۍ د مخامخ بام له ناوې څخه راتوېدونکو اوبو ته کتل ، څو پېچلې نرې ویښته یې پر سپینه غاړه سرېښ ول.

شېر محمد ولاړ شو ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو یې وویل:

__زړه دې مه خوره ، زه خو یم ، پیدا به شي.

نجلۍ هماغسې ناوې ته کتل... ورو یې وویل:

__ته مهربانه یې.

د سړې سر وځړېد. سترګې یې له اوښکو ډکې شوې ، یوه شېبه غلی و ، وروسته یې شونډې وخوځېدې:

__راځه! سړک ته به وخېژو ، چېرې به ډوډۍ وخورو ، کېدای شي باران ودرېږي ، نورې کوڅې لا پاتې دي.

روان شو ، شاته یې مخ واړاوه ، تورپیکۍ په خپل ځای ولاړه وه ، ده ته یې کتل.

شېرمحمد وخندل:

__راځه!

نجلۍ حرکت وکړ ، دواړه غلي روان ول ، د سړې په زړه کې د نجلۍ وروستۍ خبره په تکرار ډول راګرځېده:

ته مهربانه یې ، ته مهربانه یې ، ته...

شېرمحمد پر پاخه سړک بوټونه ټکوهل ، مړې ختې ترې تویې شوې ، خو لا یې هم ذهن د نجلۍ وروستۍ جملې نیولی و.

ته مهربانه یې ، ته مهربانه یې ، ته...

د موټر تېز هارن یې په غوږو ننوت ، ټوپ یې کړل ، یوه سره رنګه کرولا یې تر څنګ تېره شوه ، خړې اوبه باد شوې ، د سړې پر پایڅو ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وویل:
__د غوا زویه.
تورپیکۍ ته یې وکتل ، سترګې یې رډې راختلې وې ، په هماغه موټر پسې یې کتل...
نجلۍ ناڅاپه چیغه کړه!
__اوښي مې.
په موټر پسې یې منډه واخیسته ، بل موټر بربک ونیو ، شېرمحمد تر لاس ونیوله ، په بېړه یې وویل:
__کومه دی ؟
__په ها ، هاغه موټر کې.
__کوم موټر ؟
__هاغه سور موټر ، هماغه چې تاته یې اوبه در وپاشلې.
شېرمحمد یودم منډه واخیسته ، تېزه منډه ، تورپیکۍ پسې کتل ، دی ګرندۍ روان و ، یو ځل د سړک مینځ ته ورغی ، د موټرو هارنونه پورته شول ، بېرته یې د سړک ژۍ په مخه ورکړه ، له پښو څخه یې خړې اوبه بادېدلې ، پټکی ورنه ولوېد ، ده د لېونیانو په څیر منډې وهلې...
تورپیکۍ ګرندۍ پسې روانه وه ، مخکی لاړه ، لوند پټکی یې له خړو اوبو ورپورته کړ ، په خپله سینه پورې یې ونیو. موټر په یوه کوڅه ننوت ، خو سړي لا په پاخه سړک منډې وهلې.....شېبه وروسته دی هم تر راوتلې دېواله پټ شو.
وخت ووت ، تورپیکۍ د کوڅې خولې ته ورسېده. شېرمحمد را روان و ، خوله یې له خندا نه سره تولېده ، له خوشالۍ یې چیغه کړه!
__ما نه درته ویل چې پیدا کوو یې ؟
تورپیکۍ ورته وکتل ، د سړي ټول بدن په ختو لړلی و ، له ښي لستوڼي څخه یې خړې اوبه څڅېدلې...
شېرمحمد په بېړه پټکی ور واخیست ، پر خولۍ یې ږنګ پنګ تاو کړ ، په خندا یې وویل:
__پیدا شو ، اخیر پیدا شو.
تورپیکۍ غلې ولاړه وه ، سړي ته یې کتل...
شېرمحمد وویل:
__راځه!
نجلۍ پسې روانه شوه.
شېرمحمد یو دم ودرېد ، تورپیکۍ ته یې وویل:
__ډاډه یې چې انجنیر حنیف و ؟
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
سړي یودم وخندل:
__بس! سترېا دې ختمه شوه ، ته به خپلې خور ته ورشې او زه...
ناڅاپه غلی شو ، په سترګو کې یې اوښکې راټولې شوې ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، خپله خبره یې بشپړه کړه:
__او زه به غزني ته.
تورپیکۍ ورته کتل....
شېرمحمد یودم وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــ اوس نو خوشاله اوسه ، خوشاله
مخ يې واړاوه ، روان شو. د يوې کوڅې په خوله کې ودرېد ، ويې ويل:
ـــ موټر دلته راتاو شو.
توريکي مخامخ وکتل ، کوڅه لنډه وه ، دواړو خواوو ته لس ـــ دولس کورونه ښکارېدل. پای ته يې زراعتي ځمکې پرتې وې.
شېرمحمد وويل:
ـــ موټر لېرې و ، خو غلط نه يم ، په همدې کوڅه کې راتاو شو. بس ، په دې لسو ، دولسو کورونو کې يو کور ستا د اوښې دی.
توريکي غلې ولاړه وه ، شېر محمد ته يې کتل...
له يوه کوره يو تنکی ځوان راووت ، پر سر يې شکرۍ اېښې وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، په بېړه يې وويل:
ـــ د انجنير حنيف کور کوم يو دی ؟
هلک مخامخ ګوته ونيوله:
ـــ هاغه! سپينه لويه دروازه چې لري. هاغه دوه منزله نخودي رنګه کور.
سړي په خبره کې ور ولوېد:
ـــ د غزني دی.
هلک وويل:
ـــ هو ، زامن يې له ما سره يوځای مکتب ته ځي ، مشر يې شفيق نوميږي ، بل يې عتيق ، وړه خور هم لري ، وحيده ورته وايي.
شېرمحمد توريکي ته مخ ور واړاوه ، هغې ځمکې ته کتل.
هلک وويل:
ـــ زه نانوايي ته ځم ، زغالې لندېږي.
شېرمحمد ورغی ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:
ـــ بيا خو غلط نه يو راغلي ؟
توريکي غريو واخيسته:
ـــ نه.
شېرمحمد وخندل:
ـــ نو بيا ولې ژاړې ؟
نجلۍ غلې وه.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، سره ساه يې وايسته ، ورو يې وويل:
ـــ بنه نو ، ما په خپل قول وفا وکړه ، ستا د خور کور پيدا شو ، زه بايد لاړ شم.
توريکي په غريو کې وويل:
ـــ دا درواخله.
شېرمحمد سر هسک کړ ، نجلۍ درې د سرو زرو بنګړي ورته نيولي وو.
سړي ترخه وخندل:
ـــ ملنډې وهې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپيکۍ سلګۍ شوې:

ــما درته ويلي و چې تر هراته مې ورسوه ، بنګړي يې ستا.

د شېر محمد د تندي ګونځې سره ورغلې:

ــخو ما د پيسو له پاره نه يې راوستې.

يودم يې وخندل ، جيب ته يې لاس کړ ، نمجن نوټونه يې راويستل. ورو يې وويل:

ــما حساب هم درسره ونه کړ ، خو خدای شته ، ستا يوه روپۍ مې هم بيځايه نه ده لګولې. بس ، يواځې يو زرګون راوبخښه ، د بېرته تګ کرايه نه لرم.

تورپيکۍ په غريو کې وويل:

ــپه جېب کې يې واچوه.

ــخو

نجلۍ په خبره کې ورولوېده:

ــمه مې شرموه.

سړي پيسې جېب ته کړې ، کله چې يې لاس راويست ، په ګوتو کې يې يوه آينه نيولې وه.

ورو يې وويل:

ــبده يې مه ګڼه ، دا درسره وساته ، ښکلې جوړه شوې ، ته ورته وګوره ، په زرتارو کې يې نيولې ده ، کله کله پکې ګوره ، نه به دې هېرېږم.

نجلۍ لاس ور وغځاوه ، آينه يې په ټېر پورې وينوله. ورو يې وويل:

ــڅوک وايي چې ته بدرنګه يې ؟

شېرمحمد وخندل:

ــملنډې وهې ؟

نجلۍ پورته وکتل ، له شنو سترګو څخه يې اوښکو منډه واخيسته ، په لندو سپينو بغورو کې د باران له څاڅکو سره ګډې شوې ، شونډې يې وخوځېدې:

ــله زړه وايم.

د شېرمحمد سر وځړېد ، ورو يې وويل:

ــيوه خبره درته وکم ؟

د نجلۍ سلګيو زور واخيست.

ــهو

سړي په غريو کې وويل:

ــهيڅ

تورپيکۍ هماغسې ور ته کتل...

شېرمحمد مخ واړاوه ، په ژرغوني غږ يې وويل:

ــځه.

نجلۍ روانه شوه. سړي پسې وکتل ، هغه ورو ورو ليرې کېدله ، شېبه وروسته سپينې دروازې ته ورسېده ، د دروازې پر دستګير يې لاس کېښود. هماله ځوړند سر ودرېده. شېرمحمد مخ واړاوه ، لينګې يې لړځېدل ، پښو يې سستي ورکوله ، سترګې يې له اوښکو ډکې وې. دی د زړه په زور څو ګامه مخکې لاړ ، خو يودم يې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا د اوبو چړپا واورېده ، په بېړه يې ور وکتل ، تورپيکۍ منډې ور وهلې ، ټکرۍ يې په غاړه کې پروت و ، پلاستيکي چوټې يې له پښو ختلې وې ، راغله او د شېرمحمد تر مخ ځوړند سر ودرېده.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د تورپيکۍ د اوږدو وېښتو له تاو شويو څوکو څخه رانه څاڅکي توېدل.

نجلۍ يوه شېبه غلې وه ، دې په تيزې ساه وهله ، وروسته يې په غريو کې وويل:

__يوه خبره درته وکم ؟

د سړي ستونی ډک شو:

__هو

د نجلۍ سرى شونډې ورپېدې:

__ته راباندې ګران يې.

يودم يې د شېرمحمد پر ټټر سر کېښود ، په چيغو چيغو يې وژړل...

د سړي په سترګو کې راټولو اوښکو لار وکړه ، لړزانده ګوتې يې د تورپيکۍ په لندو وېښتو کې ننوتې ، د هغې سر يې په خپل ټټر پورې ټينګ کړ.

نجلۍ ژړل او په ژړا کې يې همدا يوه خبره کوله.

__ته راباندې ګران يې ، ته راباندې ګران يې ، ته...

شېرمحمد خپله زنه د هغې د ککرۍ په پسټو ، لندو وېښتوباندې ايښې وه. ده څو ګامه ليرې ، په خړو اوبو کې دوو پرتو پلاستيکي چوټو ته کتل ، د چوټو پوندې د سپينې لويې دروازې خواته وې.

(پای)

۱۳۹۰ ل کال د دلوې شلمه __ کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get More e-books from www.ketabton.com

Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library